

NIEUWS

*2e Graaf van Hornepadwandeldag:
3 deelnemers liepen de route in 1 dag*

*Wandelvierdaagse in Paramaribo:
een verslag van Peter van de Ven*

*IWE: Jannie Bos behaalde de titel
Continental Centurion*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*Het Pinksterweekend
stond in het teken van
het Internationale
Wandelevenement in
Weert, dat voor de 27e
keer door OLAT werd
georganiseerd. Het werd
een weekend met
bijzondere prestaties!*

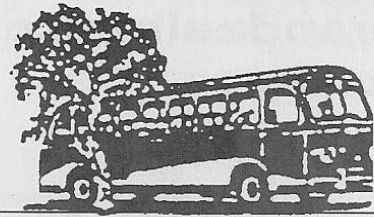
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

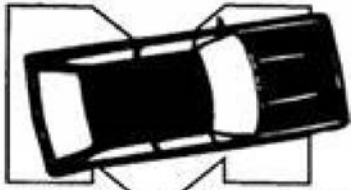

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Rinda

Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 28 juni 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Manderfeld - Steinebrück	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; OWD/Nacht van OLAT		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
OLAT Nieuws / Nieuws kort	Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Tweede Graaf van Hornepad wandeldag	Persbericht	10
Wandeldriedaagse Breda	-Kees en Inge Mol	11
Wandelvierdaagse in Paramaribo	Peter van de Ven	12-13
Kampinatocht	Ruud Horst	14
LPS: Clubkampioenschap & Agenda	Frank Marchand / Verzorging Co Tops	15-16
27e OLAT Internationale Wandelevenement	Bertus van Ginkel	17-18
En we noemen haar CC 414 (IWE)	Jannie Bos	19-21
Wandelen in Nieuw Zeeland (2)	Rinda Scheltens	22-26
Prikbord		26
Noordkaap-Gallivare-Östersund (15)	Peter van Beljouw	27-29
Rooise Avondwandeldag, een foto-impressie		30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS MANDERFELD - STEINEBRÜCK

Voor **zaterdag 19 september** staat een wandelreis naar de Kantons en Hoge Venen op het programma. De start is gepland in het plaatsje Manderfeld (voor de oriëntatie, dit ligt niet ver van Prüm). Nadat we aanvankelijk de neiging hebben om er stevig tegenaan te gaan, begint de weg al vlug te dalen en kiest de richting van de Medemderbach, een soort riviertje. Het zijn vandaag allemaal Duitstalige namen en ook de voertaal is er hoofdzakelijk Duits, dus begrijpelijk.

Op onze weg door de vallei komen we eerst langs een gehucht waar vroeger een watermolen stond die werd vernoemd naar het plaatsje iets verderop: Eimerscheid. De weg ernaartoe is iets of wat klimmend. In het dorp zelf is het opletten, want bij een bepaald huisnummer nemen we een afslag naar rechts en gaan daar steil de hoogte in. We komen dan in het veld en volgen de markering verder tot we sterk afdalend bij een brug komen over de Kolvenderbach. Even verderop is weer sprake van een watermolen en vandaar gaat het sterk stijgend naar Herresbach, een plaatsje met een kruispunt. De omgeving is er erg pittoresk en het wordt dus volop genieten.

Op het kruispunt (van een café is hier geen sprake!) gaan we linksaf richting Sankt-Vith, maar zover gaan we niet door, want even verderop kiezen we voor een afslag naar rechts. Het uitzicht aan onze linkerkant is fantastisch. We hebben uitzicht op de Oostkantons in het grensgebied met Duitsland en de uitgestrekte skyline van het Eifelgebergte.

Bij een wegsplitsing met rustbank houden we eerst de asfaltweg in zuidelijke richting aan. Daarna buigt deze weg na anderhalve kilometer af naar links, maar wij gaan op dat punt rechtdoor een veldweg in. Even later gaat deze veldweg steeds steiler dalend de vallei van de Our in.

We genieten nu van het prachtige panorama op Schönberg. We volgen de Our, die er prachtig bij ligt. De vallei is soms diep ingesneden in de streek en ligt tussen zacht glooiende heuvels.

Als we zodoende 4 km hebben genoten van deze prachtige vergezichten komen we uiteindelijk in het prachtig gelegen dorpje Schönberg. In het dorp steken we de rivier over, en slaan daarna linksaf, zien daar zeker een cafeetje niet over het hoofd en gaan vervolgens tegenover de kerk rechtsaf richting Bleialf. Na vijftig meter volgt er dan weer een klim die ons in het gehucht Auf der Burgerschaft zal brengen. In dat gehucht kiezen we voor een afdalend pad dat ons in Amelscheid brengt. Bij dat plaatsje blijven we de weg volgen tot in het bos op een kruising (Bolscheid) en beginnen daar aan een smalle, uiteindelijk steile afdaling tussen weilanden tot in de vallei bij Alfersteg. Daarna volgen nog een 3-tal gehuchtjes voordat ons einddoel van vandaag in het zicht komt, het plaatsje Steinebrück, gelegen onder het machtige viaduct van de E42. Er is een café, maar of ze nog bier hebben?

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
23 juni 2)	Malpie en Dommel	Rest. De Zwaan, 040-2068326 Mgr. Kuijpersplein 16-18, 5556 VS Borkel
7 juli 1)	Gorp en Roover route	Grand Café, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
21 juli	Vierdaagse Nijmegen	geen wandeling
4 aug.	Reuselroute	Kano Boerderij "De Reusel", 013-5133960 Heinschedijk 1, 5066 PL Moergestel
18 aug. 1)	Vennenroute	Den Boogaard, 013-5136009 St. Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA	
Datum	Startpunt
16 juni	De Vriendschap
23 juni	Oud Rooy
30 juni	Camping 't Goeie leven Vlagheide 8b, Eerde
7 juli	Den Toel
14 julii	De Beckart
21 juli	De Vriendschap
28 juli	Oud Rooy
4 augustus	Den Toel
11 augustus	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR76	Petit-Fraigneux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Aleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur
Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.	

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

OWD / NACHT VAN OLAT

De Internationale **OLAT WANDEL DAGEN** (v/h Kempische Wandeldagen) worden gehouden te Sint-Oedenrode op 7, 8 en 9 augustus 2015. Vanuit De Vresselse Hut vertrekken dagelijks vier verschillende afstanden, vooral door het prachtige Vressels Bos, dat zich uitstrekt ten oosten van de kern Nijnsel op een stuifzandrug. Te midden van het Vressels Bos ligt het vennengebied De Hazenputten. Aan de westkant wordt het natuurgebied begrensd door de Dommelbeemden, met kenmerkend de hoge akkers en Moerkuilen.

De routes voeren dit jaar afwisselend in de richting van Mariahout, Sint-Oedenrode en Zijtaart.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum:	7, 8, en 9 augustus	
Startplaats:	Natuurpoort De Vresselse Hut Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel	
Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	20 km	07:00 - 11.30 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 21 juli (c.q. na 21 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€5,50 (7,00)	€4,00 (5,00)	€2,50 (3,00)
bondsleden	€7,00 (8,50)	€5,00 (6,00)	€3,00 (3,50)
niet-leden	€8,50 (10,00)	€6,00 (7,00)	€3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de OWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06-44756978, olat-wandeldagen@olat.nl

Overnachten: Kamperen met caravan, tent of camper is mogelijk op het terrein van De Vresselse Hut. Bovendien zijn in de directe omgeving voldoende overnachtingsmogelijkheden.

17e NACHT VAN OLAT (v/h Kempenlandtocht)

De OLAT Wandeldagen vallen ook dit jaar deels samen met de Nacht van OLAT voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

De start is vrijdagavond 7 augustus bij Natuurpoort De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel.

Voorinschrijven kan t/m 21 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van €5,-.

110 km	start 20:00 uur	€24,-	OLAT-leden €3,- korting
80 km	start 23:00 uur	€19,-	OLAT-leden €3,- korting
De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur.			

Een inschrijfformulier is aan te vragen via ops@olat.nl
Verdere informatie via www.olat.nl

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

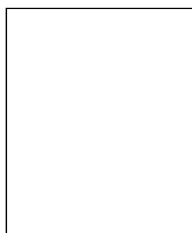
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Een indrukwekkend weekend

In ons vorige clubblad was ik niet zo optimistisch gestemd betreffende de kans van welslagen van ons 27e Internationale Wandelevenement dat in het Pinksterweekend zou plaatsvinden. Gaandeweg kwam er echter schot in de vooraanmeldingen en op de dag dat deze sloot, konden het bestuur en de organisatie zelfs buitengewoon tevreden zijn. Alleen het weer kon een spelbreker worden.

Op pinksterzaterdag meldden zich nog verschillende deelnemers voor de 24 uur. Nadat Joop Wesseling even voor het middaguur iedereen welkom had geheten en hen een goede en sportieve wedstrijd had gewenst, kon om precies 12.00 uur de startbel klinken en was ons 27e Internationaal Wandelevenement een feit met een record aantal deelnemers. Sinds wij als OLAT in Weert van de locatie Dennenoord gebruik maken voor dit evenement zijn nooit eerder zoveel deelnemers aan de start verschenen.

Het resultaat was uiteindelijk ook indrukwekkend:

- 19 nieuwe continental centurions (en 25 finishers) op de 100 EM (hoogste aantal sinds 1999)
- Frank van der Gulik (de LAT) finisht bij de 100 EM binnen 20 uur (in 19:57:18) en meer dan 2 uur voor nummer 2
- Rick Liesting (OLAT) is honderdman geworden (in 11.16.04)
- Anne van Andel (DAK) loopt 50 km in 5.19.18 (Nederlands besttijd voor vrouwen op de 50 km)
- Frans Leijtens (RWV) wint de 24 uur wedstrijd met een afstand van 167,229 km
- Bart Snoeren (Loopgroep Aart Stigter) wint de 50 EM in 9.08.31
- Hugo Prinsen (OLAT) wint de Jaap Visser trofee door als eerste 65-plusser te finishen op de 100 EM

Dit zijn alle topprestaties, maar daarnaast werden nog vele individuele resultaten neergezet, voor sommigen zelfs de kroon op een carrière, of was het uiteindelijk een ultiem doel dat werd bereikt. Als OLAT feliciteren wij al deze sporters met hun bereikte resultaat.

Wat ons als vereniging ook trots doet zijn, is de buitengewone hulpvaardigheid en inzet van onze vrijwilligers op de twee verzorgingsposten die op het parkoers waren ingericht. Zonder uitzondering benadrukten de deelnemers hun waardering voor deze mensen, zonder wie feitelijk het behalen van resultaat niet mogelijk zou zijn geweest.

OLAT bedankt eveneens de mensen van de organisatie, onder leiding van Pierre Emans, die het 27e Int. OLAT Wandelevenement hebben gerealiseerd en allen die zich daarnaast hebben ingezet om het tot een succes te maken. Wij vergeten daarbij zeker niet om accommodatie Dennenoord voor de door hen getoonde gastvrijheid te bedanken.

Ondertussen heeft begin juni ook onze Avond4daagse zijn verloop gehad; hopelijk hebben ze mogen genieten van mooi weer en zijn deze dagen ook in een mooie ambiance verlopen. Wij berichten jullie daar graag over in ons volgende clubblad.

voor OLATNieuws
-Ad van Asten-

NIEUWS KORT

EIJSDEN-MARGRATEN IS WANDEL- GEMEENTE VAN HET JAAR 2015

De gemeente Eijsden-Margraten is gekozen tot Wandelgemeente van het Jaar 2015. De Limburgse gemeente is het meest vriendelijk voor wandelaars en scoort hoog op het gebied van onverharde paden, bewegwijzering, wandelapps, routecontroles, themaroutes, informatie, bereikbaarheid en voorzieningen bij wandelpaden.

Wethouders Opreij en Jacobs van Eijsden-Margraten ontvingen als prijs een bronzen beeld. De verkiezing is georganiseerd door 'Te Voet', de wandelkrant van Nederland. De twee andere genomineerde gemeenten waren Noordwijkerhout en Terschelling.

Eijsden-Margraten is Wandelgemeente van het Jaar vanwege het gevarieerde landschap met plateau, hellingbossen en de beemden langs de Maas. Via het provinciale paaltjessysteem zijn er ontelbare wandelmogelijkheden over vaak onverharde paden. Daarnaast heeft de gemeente eigen routes ontwikkeld. Steeds komen al die voetpaden door fraaie dorpen met uitstekende horecavoorzieningen. En die dorpen zijn met openbaar vervoer goed te bereiken.

Eijsden-Margraten verdient zijn titel vooral door de toepassing van wandelvernieuwing in de vorm van een wandelapp, die op de smartphone gedownload kan worden. De app is gekoppeld aan thema's als religie en geologie en geeft informatie over het landschap. Dankzij fotonavigatie is verdwalen haast onmogelijk, want elke routewijziging is met een duidelijke foto vastgelegd. En via de GPS-koppeling weet de wandelaar voortdurend de exacte locatie.

Bron: Te Voet

ONZE JARIGEN

LEDENADM.

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI		JULI	
16-6	Ingrid Macare Eindhoven	1-7	Leny van Es-van der Ree Rotterdam
16-6	Mirelle van de Oetelaar Boxtel	1-7	Bert van Schijndel Best
16-6	Jan Kampman Geldrop	1-7	Hans van Kleef Veghel
16-6	Ruud Horst Leende	2-7	Maria Stortelder Maarheeze
17-6	Eline Jansen Son	3-7	Huub Raymakers Oss
18-6	Henny Bakermans Geldrop	4-7	Gerrit Legierse Mierlo
20-6	Henk vd Moosdijk Sint-Oedenrode	5-7	Wout Kivits Eindhoven
20-6	Jan van de Ven Schijndel	6-7	Tiny van Alphen Mariahout
21-6	Ine van Houtum Heeswijk Dinther	6-7	Mario Morre Sint Michielsgestel
21-6	Sonja Schokker Sint Oedenrode	6-7	Jacques van Griethuyzen Hazerswoude Dorp
21-6	Loes Smetsers Asten		
22-6	Mieke de Jong Berlicum Nb	6-7	Toiny van Woensel Oost West En Middelbeers
22-6	Anneke Vogels Best		
22-6	Otto Ahlers Eindhoven	7-7	Tonny Platenburg-vd Heuvel Bakel
23-6	Jo Oostvogels-Watzeels Prinsenbeek	8-7	Ad van Vugt Leende
23-6	Joop Reichenfeld 's-Hertogenbosch	9-7	Marian Post Utrecht
24-6	Herman Haijkers Eindhoven	9-7	Jo Arts Boxtel
24-6	Herman Lieven 's-Hertogenbosch	10-7	Frances Rouppe vd Voort Eindhoven
24-6	Pieter van der Voort Uden	10-7	Piet van der Wielen Velp Gld
24-6	Helena Lankreijer Veldhoven	10-7	Pieter Hulsen Sint Oedenrode
25-6	Thea Arts Volkel	11-7	Riet Benjaminsen-van Kessel Eindhoven
25-6	Jeannette van Boerdonk-Verbakel Keldonk	11-7	Ad Koerntjes Zevenaar
26-6	Harrie Steenbakkers Breugel	11-7	Ria Peijnenburg Eindhoven
26-6	Tonny Neerven-van Extel Beek En Donk	12-7	Mariet Broekmans Deurne
27-6	Wim Peters Veghel	12-7	Jan Swinkels Arnhem
27-6	Marion Konings Sint Oedenrode	12-7	Ed Nieuwendijk Oisterwijk
27-6	Eugène Vos Kelpen-Oler	12-7	Bert Timmermans Veghel
27-6	Miet van Cranenbroek Nederweert	12-7	Marijke Rijkers-Tromp Valkenswaard
28-6	Marry van Wijk Sint Oedenrode	14-7	Kees van Dongen Dongen
28-6	Piet van Laarhoven Geldrop	15-7	Jan van de Zanden Mierlo
28-6	Wilma Petersen Sint Oedenrode	15-7	Ivonne Vos 's-Hertogenbosch
28-6	Wim Dirks Rosmalen	15-7	Ad van Asten Son
28-6	Peter van Cuyck Mechelen	15-7	Frans Jaspers Eindhoven
29-6	Hennie van der Haring Moergestel	15-7	Paul Canters Helmond
29-6	Martijn Vos Waalre	15-7	Rita van Doren Someren
29-6	Job van Mil Sint Oedenrode	15-7	Willem Tijbosch Heeswijk Dinther

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Herman van Buggenum, Echt

OPROEP REDACTIE

Wij hebben dringend behoefte aan versterking van ons redactieteam op het gebied van tekstverwerking, vormgeving en fotobewerking. Ook komen wij graag in contact met 'schrijvers' om de continuïteit en variëteit van ons clubblad te verzekeren. Komt u ons helpen bij deze leuke en belangrijke taak binnen OLAT?

CHAUFFEUR(S) GEZOCHT

De organisatie van de OLAT Wandeldagen is op zoek naar 1 of meerdere chauffeurs voor donderdag 6 t/m zondag 9 augustus a.s. in Nijnsel.

Het is de bedoeling dat deze chauffeur(s) gedurende deze dagen met een personenbusje deelnemers ophalen bij de bushalte aan de Sonseweg en deze vervoeren naar De Vresselse Hut (start) resp. de Ostade Hoeve (overnachtingsadres), van de Ostade Hoeve naar de start en na afloop weer in de omgekeerde richting.

Bij meerdere aanmeldingen kunnen we een rijschema opstellen voor de chauffeurs.

Aanmelden kan bij Ad Ketelaars:

telefonisch op 0413-475824 of per e-mail op penningmeester@olat.nl

VOLLE AGENDA VOOR BESTUURSVERGADERING

Op 12 mei kreeg het OLAT-bestuur een volle agenda te behandelen. Op de eerste plaats was er een gelukwens aan het adres van Ad Verbakel, die een week daarvoor samen met zijn vrouw Sjaan was gedecoreerd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Natuurlijk was dit heugelijke feit eveneens een eer voor de club omdat zij twee zulke pracht mensen in hun midden hebben.

Naast deze jubel was er ook treur want met de gezondheid van Hein Lenders gaat het minder goed. Hein werd met longproblemen opgenomen in het ziekenhuis. Wij wensen hem een spoedige beterschap.

Voor oktober wordt een extra bestuursvergadering ingepland en in november komt er een vervolg op de heidag die afgelopen 28 maart werd gehouden.

De jaarlijkse OLAT-vrijwilligersdag is vastgesteld voor zaterdag 26 september. Hiervoor zullen onze vrijwilligers tijdig een uitnodiging ontvangen.

COMMISSIES

Nu de huidige commissie Clubreizen te kennen heeft gegeven er na dit seizoen mee te willen stoppen, heeft het bestuur actie ondernomen om deze commissie een vervolg te geven. Aan Riet en Pierre Emans is gevraagd hieraan verder vorm te geven.

Ook de commissie voor de clubautomatisering heeft de volle aandacht van ons bestuur. Harrie Paullissen, Ad Ketelaars en Otto Ahlers nemen dit verder voor hun rekening.

GROTE CLUBACTIE

Deze actie ten gunste van verenigingen is weer in aantocht. Ook dit jaar doet OLAT mee. Ad Ketelaars zal deze actie voor OLAT actief begeleiden. Informatie hierover gaat verder via het clubblad.

PERMANENTE WANDELPADEN

Het Mosbultenpad bij Vressel dat in ontwikkeling was, is door de gemeente afgewezen. Er zal nog nader overleg plaatsvinden met de gemeente.

Het Airbornepad Market Garden: de gemeente Renkum (Gelderland) gaat een nieuw informatiepaneel plaatsen. Daarop komt ook informatie over het Airbornepad. Het huidige bord gaat terug naar OLAT.

LWP 2016

Aan het LWP voor 2016 zijn nu ook de Natuurpoortwandelingen op 1 mei 2016 en de Dauwtrapwandeling naar de H. Eik in Oirschot op zondag 29 mei 2016 toegevoegd. Bovendien zal er wederom een OLAT-advertentie met OLAT-activiteiten 2016 in het LWP worden geplaatst.

KWBN

De Regiovergadering Brabant-Zeeland van 9 mei jl. was erg eenzijdig. Er zijn nu 28 vierdaagse-organisaties in Nederland. Apeldoorn en Nijmegen zijn de bekendste. Een datum voor de centrale huldiging van Vierdaagse-jubilarissen in deze regio is nog niet vastgesteld. Het regiobestuur heeft de volgende twee kandidaten voor de ledenraad voorgedragen: de heer Yme Braaksma en de heer Wil Botman. De heer Wil Botman is al enkele jaren lid van de wsv OLAT. Wij wensen beide heren veel wijsheid bij hun adviserende rol.

OLAT-ORGANISATIE VIERDAAGSE

De Avondvierdaagse-commissie van OLAT heeft te kennen gegeven dat er vanaf 2016 geen aparte voorzieningen meer worden getroffen voor rolstoelers en scootmobielen tijdens de Avondvierdaagse. Er is te weinig belangstelling binnen de gemeentegrenzen om dit onderdeel te handhaven.

De OLAT-organisatie voor overnachtingen in Nijmegen tijdens de Vierdaagse is tevreden over de inschrijvingen die zijn gedaan. Toch zijn er nog wel plaatsen beschikbaar als u alsnog besluit om bij OLAT in de Ganzenheuvel te willen overnachten. Met de catering zijn inmiddels goede afspraken gemaakt over de kwaliteit en de kwantiteit van het voedsel dat zal worden geleverd.

NIEUWE OPSLAGRUIMTE

Nadat de eigenaar van de opslagruimte waarover wij beschikten in Oerle onlangs de huurperiode onverwacht heeft opgezegd, is het ons gelukt om in Sint-Oedenrode per direct over een nieuwe ruimte te beschikken. De verhuizing van locatie zal direct na de Vierdaagse plaatsvinden en onder leiding van Frans Peters, Ad Verbakel en Jo Willems worden uitgevoerd.

WEBMASTER

Geheel onverwacht heeft Angelique, onze webmaster, na veel jaren met hart en ziel in touw te zijn geweest als vormgeefster van onze website, besloten om haar medewerking te beëindigen. Wij zijn Angelique dankbaar voor al het werk dat zij in de afgelopen jaren t.g.v. onze website heeft gedaan. Angelique heeft een nieuwe uitdaging gevonden binnen haar woonbuurt in Helmond. Wij wensen haar daarbij heel veel succes. Onze website wordt nu verder aangestuurd door Otto Ahlers, die daarbij al betrokken was.

-het OLAT-bestuur-

JUNI-NUMMER OLAT-NIEUWS

In verband met onderbezetting van onze redactie door geplande vakantie is dit nummer van OLATNieuws een week later bij u bezorgd dan gebruikelijk. Graag uw begrip.

-de Redactie-

Drie keer 93 km

Tweede Graaf van Hornepad wandeldag

Riet Emans uit Weert, Els Snijders-Steijvers uit Meijel en Marcel Tinnemans uit Nederweert hebben op zaterdag 10 mei het Graaf van Hornepad in één keer afgelegd. De wandelaars hadden aan het einde van hun tocht elk 93 kilometer in de benen zitten. Ze leverden de bijzondere prestatie tijdens de tweede editie van de Graaf van Hornepad Wandeldag.

Het Graaf van Hornepad is de langst aaneengesloten wandelroute rond Weert en Nederweert en valt onder beheer van OLAT. Het pad voert vanaf het NS-station door maar liefst tien natuurgebieden waaronder de Krang, de Tungeler Walen, Kempenbroek en het Weerterbos. Vanaf de start wanen wandelaars zich al snel in een andere wereld.

Lijf en leden voelden prima

Tijdens de tweede Graaf van Hornepad wandeldag liep een tiental wandelaars delen van het pad. Ze startten om 6.00 uur vanaf het station. Het weer was gedurende de dag prima om te wandelen.

Riet Emans liep in 2014 ook al de hele route. Toen was ze de enige. Riet heeft enige tijd een blessure gehad. Het was haar eerste lange tocht. Onderweg werd ze onder meer een stuk begeleid door Theo Beelen en later Cor van de Kerkhof. "Lijf en leden voelden aan het eind nog prima", aldus Riet.

Andere koek

Els Snijders-Steijvers uit Meijel en Marcel Tinnemans uit Nederweert hadden aangegeven dat ze de hele route in één keer wilden lopen. Voor beiden was het de eerste keer dat ze een dergelijke afstand liepen. Beide wandelaars hadden een aantal Kennedymarsen op hun naam. Het hele Graaf van Hornepad is echter andere koek. Toch waren ook zij nog redelijk fit aan het einde. Dat is waarschijnlijk te danken geweest aan de goede verzorging.

Ondersteuning en vliegende keep

Otto Ahlers fungeerde een groot deel van de dag als vliegende keep. Hij bemande de rustpunten en zorgde voor koffie, thee, bouillon, water, vlaai en goede zin. Op twee posten deed hij dat met Paul Rietjens. Rietjens was jarenlang markeerder van het Graaf van Hornepad. Vorig jaar nam hij afscheid en werd hij tijdens de eerste editie van de GvH wandeldag in het zonnetje gezet. Ook Pierre Emans ondersteunde de wandelaars een aantal keer onderweg.

Felicities

Rond 21.00 uur kwam Riet Emans als eerste bij Stadscafé Het Bruine Paard aan de voet van de Martinuskerk in

Weert. Een klein half uur later arriveerden Els Snijders-Steijvers en Marcel Tinnemans. Ze kregen bloemen en werden gefeliciteerd met hun bijzondere prestatie. Daarna volgde nog een gezellig samenzijn.

De organisatie van de Graaf van Hornepad wandeldag kijkt terug op een geslaagde activiteit. De route lag er prachtig bij, het was uitstekend wandelweer. En uiteindelijk legden drie wandelaars de hele route in één keer af.

De totale lengte van het Graaf van Hornepad bedraagt op dit moment 93 km. De route is zowel in korte als langere etappes te lopen en geeft een verrassend mooi beeld van het Weerterland.

De komende maanden gaat een werkgroep aan de slag met een nieuwe wandelgids. Dan zullen ook een paar aanpassingen in de route worden gedaan. Uiteraard houdt de werkgroep de leden van OLAT op de hoogte. Het huidige routeboekje over het Graaf van Hornepad is nog te koop voor €10,- bij de balie van de VVV bij Bruna in Weert en de VVV winkel bij het station in Eindhoven.

Het Graaf van Hornepad heeft een eigen facebook pagina voor actueel nieuws over wijzigingen in de route. Kijk op: www.facebook.com/graafvanhornepad en like de pagina.

-Persbericht-

Zaterdag 23 mei tot en met maandag 25 mei 2015

Wandeldriedaagse Breda

Zaterdag 23 mei: de eerste wandeldag

Vandaag zijn Kees en ik aan de driedaagse van onze mooie stad Breda begonnen.

Vanmorgen om 6.30 ging de wekker af en konden wij ons opmaken om te wandelen. De taxi kwam mooi om 7.45 uur voorrijden. Het was nog niet druk bij de Prinsentuin aan de Tuinzichtlaan 10; wij waren daar rond 8.00 uur. Voorafgaande aan de tocht dronken wij rond 9.00 uur een kopje koffie en toen gingen we van start voor de eerste wandeling van 30 km.

Onderweg waren drie rusten ingepland, de eerste rustpost stond al op 5,950 km. Hier kwamen wij door om 10.00 uur.

De tweede rust was bij Café de Elsaker in Prinsenbeek op 12,240 km.

Rond 11.00 uur begon het een beetje te regenen, wij waren toen bijna bij de tweede rustpost aangekomen. Voor mij werd koffie geserveerd en Kees loopt tegenwoordig op cola. De route ging hier mooi door het weiland, maar of de boer ook blij was met al die mensen tussen zijn koeien is de vraag. Het was wel leuk om de natuur zo te beleven. Het was inmiddels weer droog, maar bleef verder bewolkt. Er was nog een tussenrust voor de 30 km-wandelaars: goed gedaan, Kees Dirk en Henny stonden hier heel mooi.

Vanaf daar gingen we terug naar post 1, die voor ons nu op 24,910 km stond. Toen we daar aankwamen, liep het tegen 14.30 uur Bij de Leemputten en de Berk zaten heel mooie stukken in het parkoers.

Omstreeks 15.35 uur kwamen we aan de finish. Toen merkten we dat onze telefoon thuis nog aan het infuus hing. Gelukkig stond de taxi al in de wachtstand en die leverde ons netjes om 17.00 uur weer thuis af.

We hadden een mooie wandeldag achter de rug.

Zondag 24 mei: de tweede wandeldag

Vanmorgen was ik zelfs op tijd wakker om de wekker uit te zetten voordat hij afliep, zo'n zin had ik in de wandeling. En Kees maar beweren dat hij de wekker wel had gehoord!

We ontbeten op ons gemak en stonden klaar toen de taxi om 8.00 uur voorreed. Het was wel even lachen op de Tuinzichtlaan toen de EHBO aan kwam rijden voor de chauffeur van de 'Peutax' die beweerde dat hij een blaar had. Cees Martens wist zeker dat de man nog geen 500 meter had gelopen en ik zei dat hij maar met ons mee moest wandelen om er van af te komen. Dat krijg je natuurlijk als je de wagen van de baas bij je hebt.

Wij kozen vandaag voor de 20 km. Het werd een mooie wandeling die heel goed was gepijld en het weer bleef de hele dag mooi.

Om tien voor negen gingen we van start en we konden het rustig aan doen. Alles verliep naar wens en rond 13.00 uur kwamen we over de finish.

We bleven nog wat genieten van het mooie weer totdat de taxi ons weer thuis bracht. Zo had ik die middag ook nog wat tijd over om de boel te stofzuigen en was alles ook weer netjes om voor de laatste dag van huis te gaan. We hadden nog een fijne dag en Kees kon nog naar het wielrennen kijken voordat we die avond nog lekker aten en op tijd gingen slapen.

Tweede Pinksterdag 25 mei: alweer de derde en laatste dag van de Bredase driedaagse

Ook vanmorgen waren we alweer om 6.30 uur uit bed. De deel-taxi bracht ons naar de Tuinzichtlaan en we kwamen daar net als de eerste twee dagen om 8.00 uur bij elkaar.

Natuurlijk begonnen we daar met koffie en om kwart voor negen stonden we klaar om te vertrekken.

De wandeling ging richting het Mastbos, met verder veel andere paden met graslanden en natuurlijk het bos. We kwamen nog bijna in de buurt van Rijsbergen en troffen verder nog het Oudelandstraatje waar een vaste rustpost stond. Ook Zaal de Harmonie lag aan de route en ik ging nog even snel binnen bij de Plus voor een paar kleine boodschappen. Bij de Harmonie dronk ik koffie en Kees cola en dat scheen hem toch goed te bevallen.

De laatste 16 km begonnen en we keerden weer terug bij de eerste rustpost, waar alle bonnen werden opgemaakt en dan ging het via het Mastbos weer rustig terug naar de finish, waar we om kwart over drie aankwamen. Onze taxi stond voor 17.00 uur gepland en die was mooi op tijd. We hebben nog even gezellig met Petra en Roland en Peter en Arie gekletst en een drankje als afscheid gedronken.

Het waren mooie wandeldagen op een heel mooi parkoers, duidelijk beschreven en gepijld. Kees met je ploeg, heel hartelijk dank hiervoor.

Tot de zomertochten in augustus.

Wandelgroeten van

-Kees en Inge Mol-

Wandelvierdaagse in Paramaribo, 8 t/m 11 april 2015

De AVD Paramaribo is met geen enkele andere wandelmeerdaagse te vergelijken. De afstand wel, want die is 15 km, maar er wordt gelopen in groepen die er een culturele manifestatie van maken. Je ziet o.a. Javaanse, Creoolse en Marroonse klederdrachten. De meest bekende klederdracht is de Kotomisi, die bij ons door Jurgen Raymann (Tante Es) al vaak op TV gezien is. De Marroons zijn de oorspronkelijke bewoners van Suriname. O.a. zien we Indianenmannen in de traditionele hoofdtooi en vrouwen met de rieten rokjes. De tocht is ook een muziekmanifestatie, vooral de brassbands doen zich gelden. Een sportboksschool geeft demonstraties, ook de meisjes staan hun mannetje. In totaal zijn er 100 groepen, waaronder 19 jeugdgroepen. Ook de politiek laat zich niet onbetuigd, vooral de grootste partij, de DNP (Democratische Nationale Partij) doet zich gelden, met meer dan 2000 deelnemers. Waarschijnlijk is de politiek extra aanwezig omdat er 6 weken later verkiezingen zullen zijn

Vorig jaar kreeg ik een folder van Exotische Reizen Suriname en eind december besloot ik hier met Hans Vrij, die ook wandelreizen organiseert, naar toe te gaan. Na 2 dagen acclimatiseren (moet ook wel, van 6 naar 26-29 graden!) begint het gebeuren. Om 2 uur komen we aan in het Sportstadion waar de AVD (Avondvierdaagse) een uur later van start zal gaan. We worden hartelijk begroet door Percy Oliviera, de marsleider. Hans kent hem nog van vorig jaar. Al snel zijn we ingeschreven. We gaan op de tribune zitten. Helaas is de kantine nog niet geopend, het koelelement blijkt nog niet te werken. We zien andere Nederlanders van de groep Burg, o.a. mijn wandelvriendinnen Henny en Jeannie (waren in november 2013 ook in Yogyakarta) en Mike Hoffmann.

voor het parlement, en ook de president wordt dan gekozen. Dat was de laatste 5 jaar Desi Bouterse en met zijn DNP zal hij waarschijnlijk zijn ambts-termijn weer verlengen.

In totaal lopen er 8700 wandelaars mee. Wij, de buitenlanders, voornamelijk Nederlanders, maken daar maar een paar procent van uit (plm. 300 man).

De start

Om drie uur start de eerste jeugdgroep op het grote grasveld voor de tribune en wij hebben een heel mooi overzicht van wat er allemaal rondloopt. Nog vergeten de groep te vermelden die omgeven is door karton: zij beelden het "Mens Erger je Niet"-spel uit. Overbodig om te zeggen dat de regen met al die klederdrachten en kleine kinderen een enorme spelbreker kan zijn, maar de kans op regen is minder dan 5%: de echte regentijd moet nog beginnen.

Om vijf uur is het stadion zowat leeg en sluiten wij aan. Tussendoor werd al gezegd dat de individuen (over-

wegend buitenlanders) mochten starten, maar dat had weinig zin, zoals nu blijkt: zelfs in ons laagste tempo hebben we binnen drie kwartier al 30 groepen ingehaald.

Gelukkig zijn er onderweg nog cafés zoals "t Vat" en "Zus & Zo", waar we dan noodgedwongen een uur blijven

zitten. Personen die mijn stukjes al jaren lezen weten dat ik zo iets niet erg vind.

De temperatuur is om vijf uur nog 28 graden; gelukkig is de zon twee uur later ondergegaan, maar dan moeten we het nog steeds met 24 graden doen. Na afloop is het nog steeds 22 graden.

Ik ben bang dat we op een gegeven moment in het stikdonker zullen wandelen, maar we zijn in verstedelijkt gebied en echt rustig zonder verkeer zullen we niet lopen. Het hoofdlampje had ik dus niet mee hoeven te nemen. Twee weken van tevoren heeft de BVSS (Bedrijven Vereniging Sport en Spel) al aangekondigd welke wegen tijdens de Vierdaagse moeilijk toegankelijk zullen

zijn, maar het lijkt er op dat dat toch nog veel te veel automobilisten ontgaan is. Lopen daar duizenden mensen mee met een tocht die als thema "Gebalanceerd eten, drinken en bewegen is de sleutel van het leven" heeft, raken er misschien nog tientallen automobilisten in de stress, omdat ze te laat op hun bestemming komen.

De belangstelling langs de weg is te vergelijken met de Vierdaagse van Nijmegen, procentueel zelfs nog erger: Suriname heeft 550.000 inwoners en er staan meer dan 100.000 mensen langs de weg. Vaak hebben ze de auto bij zich en zitten ze in de kofferbak.

Blaren

Voor mij heel vreemd: ik krijg last van blaren (is de laatste 10 jaar zowat nooit voorgekomen), laat daar (uiteraard?) niets van blijken, maar ik vind het toch fijn dat, als ik eens een tijdje alleen

loop, er zo nu en dan een aanmoediging van langs de kant komt. Waarschijnlijk is het voor de doorsnee-Surinamer ook wel een aparte ervaring om eens een Nederlander/Europeaan "in het echt te zien".

De blarenverzorging in het stadion is niet zo optimaal: ik denk, die zullen ze

wel doorprikken, maar men volstaat met afplakken met pleisters. Vanwege de verkiezingen geeft Desi Bouterse op het Onafhankelijkheidsplein, vlak bij zijn werkpaleis en het parlement, acte de presence. Veel wandelaars hebben hem gezien, ik helaas niet.

Misschien omdat hij zich daar als gewoon burger laat zien. Hij laat zich overigens zonder veel poespas met en door Nederlanders fotograferen, zijn lijfwachten hebben daar geen problemen mee.

Onderweg zijn ook nog politieke hotspots. Behalve van de NDP zijn ook de ABOP, Algemene Bevrijdings- en Ontwikkelings Partij, de BEP, Broederschap en Eenheid in de Politiek en de NPS, Nationale Partij Suriname, aanwezig. Daar gaat het er ook erg

gezellig aan toe. Hans zal echter de beste herinnering bewaren aan de NDP. Hij loopt in typisch? Hollandse kledij: rood-wit-blauw bloesje. De spreekstalmeester van de DNP stelt een domme vraag: "Waar komt U vandaan?" Hans: "Uit Nederland, ik ben van Oranje". Hij: "Zullen we U dan eens paars maken?" Hans: "Is goed". Dan krijgt hij een T-shirt, vlag en petje van de NDP. De huis kleur van die partij is namelijk paars (noot schrijver: ik krijg bij de ABOP een pen!)

Jammer voor de organisatie dat er een grote stroomstoring is bij de intocht op de vierde dag, maar dat mag de feestvreugde niet bederven. De prijsuitreiking van de groepen kan niet doorgaan, maar heeft ruim een week later alsnog plaatsgevonden.

Calibi

Omdat dit een dure reis was (lag niet aan Hans, maar aan de vliegtuigtarieven van de KLM en de SLM) heeft mijn

verblijf in Suriname nog 6 dagen langer geduurd. En er zijn mogelijkheden genoeg. Bezoek aan de basiliek van Paramaribo (hier ligt de Brabantse missionaris Peerke Donders begraven), Fort Zeelandia (de hele geschiedenis van Suriname wordt hier uit de doeken gedaan), de Vogeltjesmarkt op het Onafhankelijkheidsplein, Fort Nieuw-Amsterdam). Iets uitgebreider wil ik ingaan op een driedaagse trip naar Galibi, een Indiëndorp aan de Marowijneriver. Wij zagen toen het Witte Huis, waar Koningin Beatrix en Claus nog hebben overnacht, het Moiwana monument (zwarte bladzijde in de geschiedenis, 86 Maroons vermoord) en de gevangenis waar de film "Papillon" is opgenomen. Maar Galibi zelf was het meest impo-

sant, vanwege de reis met de open boot die we daar naar toe gemaakt hebben. We zouden droog blijven, maar we kwamen als verzopen katten aan. En het absolute hoogtepunt: het uitbroeden van meer dan 80 eieren van reuzenschilpadden, 's avonds op het strand van een natuurreservaat.

Voor wie nu niet eens een keer IML wil gaan wandelen: Suriname is een aanrader!

-Peter van de Ven-

De bende van Boxtel en omgeving wandelde op 3 mei de Kampinatocht

Een tocht die in veel opzichten meer is geworden dan dat ik er van verwacht had. Zo hoefde ik niet alleen te lopen, maar in een gezelschap, dat overigens wel 10 km meer ging lopen dan ik zelf had gepland. En dan het weer. Waar de meteorologen van internet/televisie met extreem ongunstige verwachtingen kwamen, bleek het in werkelijkheid reuze mee te vallen. Bij de Keistampers weet men hoe je een tocht moet organiseren, dat is in de regio genoegzaam bekend. Ook nu heeft men het eigen hoge kwaliteitsniveau weer weten te halen. Even na achten kreeg ik een routebeschrijving in handen en vertrok de bende van Boxtel en omgeving, aangevuld met enkele loslopers waaronder ikzelf.

Natuurlijk, kasteel Stapelen is dan meteen een willig object om in de route op te nemen. Ditmaal worden we door Jan, werkzaam op het complex waar nog paters woonachtig zijn, rondgeleid in het park waar recentelijk een monument en een enkele kunstwerken geplaatst zijn.

Na de tunnel onder het spoor gaat het via Lennisheuvel naar de Kampina. De eerste rust is al na een kilometer of 5 en dat vinden we unaniem te vroeg, dus wordt er doorgestiefeld naar de tweede. Langs bossen en heide, met daartussen talrijke vennen. En niet te vergeten het graf van Van Tienhoven. Het is echter geen graf, maar een gedenksteen, geplaatst waar de as van de zoon van de vorige eigenaar van de Kampina werd uitgestrooid. Het weer is lekker warm en er staat een flauw zonnetje. De afwisseling is hier groot. Je kijkt uit over een onmetelijk heideveld, slaat rechtsaf en je zit in een dicht denbos.

Al pratend komt de tweede rust dichterbij. Dit is op het terrein van de camping achter het Nivonhuis Morgenrood. Een meer dan uitstekende locatie met goed sanitair en een dito standplaats voor een wagen waar de Keistampers voor koffie, thee en andere versnapering hebben gezorgd. We nemen het er even van en genieten van de pauze en de meegebrachte broodjes. Alleen Theo is een beetje zoekende. Hij heeft de route gisteren ook gelopen en ten opzichte van die dag, heeft hij over hetzelfde stuk een kilometer minder gelopen. Hij is een kilometer kwijt en die wil hij terug.

Dan naar deel 2 van de route. Opnieuw door de bossen. Veel den, maar ook enkele percelen met beuk. Het aardige daaraan vind ik persoonlijk het zonlicht dat door de jonge blaadjes aan de grote bomen heen schijnt.

Opnieuw langs vennen en dan ineens komen we uit bij de Reusel. Dit is al het tweede beekje wat we zien, want in het begin van de tocht zijn we de Beerze al overgestoken. We lopen nu ook langs het nieuwe gebouw van het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten. Enorm groot en tegenover het gebouw dat er eigenlijk ook nog niet zo lang stond.

We krijgen warempel een stukje asfalt voorgeschoteld en dan weer snel de Oisterwijkse bossen in. Hier zitten enkele zeer modderige passages in. Maar met enig balanceerwerk op in de modder geworpen takken komt de hele groep er met zo goed als droge voeten overheen. Ik realiseer me dat het intussen al even geleden is dat ik gerust heb en ben dan ook blij als ik boshuis Venkraai zie. Hier kunnen we even lekker onderuit op het terras zitten. Maar niet al te lang, dan gaat het weer verder. Wel in ganzenpas achter een peloton van de Nationale Reserve. Die gaan we terugzien op de Vierdaagse, want ook zij zijn aan het trainen.

We komen al snel aan bij de rust bij Morgenrood, maar die slaan we nu over en lopen richting de Rosedreef, waar we net voorbij een kalkoenbedrijf linksaf slaan, langs weer zo'n mooie beek, ditmaal de Rosep. De hond op het erf blaft luid en intimiderend. Gelukkig staat hij achter een hek. Pak

maar een kalkoen roept iemand naar hem, maar hij laat zich niet afleiden en blijft blaffen tot we uit beeld zijn. Hier begint het nu een beetje te regenen, maar na enkele minuten miezer is het al weer over. Dan voor de verandering enkele aardappelvelden langs om vervolgens weer de bossen in te gaan. De ondergrond is hier weer droog en soms heel droog, mul zand. Links staan paarden de boel te begrazen. Even later komen we uit op een groot heideveld. Zonder enige beschutting. En jawel, het begint te regenen en nu echt. We bereiken de beschutting van de bomen maar dat helpt niet echt. We worden gewoon nat, zo gaat dat met regen. Na enige tijd verschijnt de laatste wagenrust. Van hier is het nog 4,5 km en we zetten gewoon door. Dus zetten we nog eenmaal aan om naar het mooie Boxtel te lopen. Er zit een stukje bedrijvenpark in, maar dit wordt heel slim zo min mogelijk aangedaan. De trap over de sporen van het station wordt gebruikt om naar het centrum van Boxtel te lopen en we maken meteen kennis met de festiviteiten van 150 jaar spoor in Boxtel. Niet al te lang blijven we staan alvorens door het centrum van Boxtel naar de finish te lopen.

In de zaal zit een aantal senioren de tocht die men gelopen heeft na te bespreken. We pakken nog snel een consumptie en dan gaat het op huis aan. Keistampers, bedankt weer voor de mooie tocht!

Oh ja, Theo heeft zijn verloren gegane kilometer niet meer terug gevonden.

-Ruud Horst-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP & NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 27 MEI 2015

1	1	Hanny Klumpkens	5158	12	V
2		Hans Pranger	5090	12	M
3		Arie Kandelaars	4866	11	M
4	2	Marleen Ramakers	3840	11	V
5	3	Anita Pepers	3760	10	V
5		Roel van der Wijst	3760	10	M
7		Jack Bertrums	3706	7	M
8		David Vos	3636	9	M
9		Rick Liesting	3542	7	M
10		Rob van Stuivenberg	3428	8	M
11		Hugo Prinsen	3186	6	M
12		Remy van den Brand	2869	5	M
13		Wim van Capelle	2777	5	M
14		Hans van Heeswijk	2650	7	M
15		Cor van der Heijden	2540	7	M
16		Mart Douven	2460	7	M
17		Jan Dinnissen	2295	6	M
18		Jan Kampman	2137	5	M
19		Gerrit Arfman	2100	6	M
19		Pieter Boots	2100	6	M
21		Peter van den Brink	1894	4	M
22		Ton de Jong	1608	4	M
23		Frits Mennen	1570	4	M
23		Ton Seetsen	1570	4	M
25		Frank Marchand	1558	4	M
26		Jelte van der Zee	1440	4	M
26		Rini Welten	1440	4	M
28	4	Connie Raijmakers	1430	4	V
29		Marco Heel	1257	2	M
30		Servee Derks	1155	2	M
31		Dirk Donders	1080	3	M
31		Mike Bertrand	1080	3	M
31	5	Nicole Nacken	1080	3	V
31		Huub Raijmakers	1080	3	M

35	6	Margret Vermeijs	1070	3	V
36		Jack Hendriks	860	2	M
37	7	Rita van Doren	720	2	V
37		Adri van der Graaff	720	2	M
37		Co Tops	720	2	M
37		Henk Vink	720	2	M
41		Hennie Hendriks	710	2	M
41	8	Iris van Limburg	710	2	V
43	9	Tiny van Alphen	660	2	V
44		Herman Claude	610	1	M
44		Ferdinand van Keeken	610	2	M
46	10	Ineke Peijnenburg	600	2	V
47		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
48		Herman van Buggenum	415	1	M
49	11	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
		Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
		Rob Keetlaer	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
59	12	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	12	Clazien Koopman vd Zande	350	1	V
		Hans Koopman	350	1	M
	12	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
64		Harold van Alphen	300	1	M
	15	Elly Habraken	300	1	V
		Frans Jaspers	300	1	M
67		Boetje Hulselan	255	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij

clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl

Graag zo min mogelijk gebruik maken van 013-5702662 of 06-53756099

Je kunt ook een WhatsAppje sturen.

Veel wandelplezier gewenst.

De volledige lijst met uitslagen van het 27e Internationale Wandelevenement dat plaatsvond op 23/24 mei jl. is te vinden op onze website: www.olat.nl

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP JUNI / JULI / AUGUSTUS

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
13-jun	Hengelo	Kennedymars	80 km	05.00	360	
13-jun	Rhenen	Cunera Wandeltocht	60 km	07.00	250	
13-jun	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km	08.00	275	
13-jun	Volendam	Wandelrondje Waterland	60 km	06.00	250	
19-jun	Rijsbergen	Stichting Kennedymars	80 km	22.00	360	
20-jun	Amsterdam-Leeuwarden	SV De LAT	150 km	10.30 / 08.30	675	
21-jun	Den Oever - Leeuwarden	SV De LAT	70 km	01.00	300	
20-jun	Amerongen	Cunera Pelgrims Prestatie	60 km	07.00	250	
20-jun	Gulpen	Veldlopers, Nacht van Gulpen	70 km	22.30	300	
20-jun	Rilland	Scheldetocht, KM	80 km	05.00	360	
27-jun	Veere	Veerse Meer tochten	60 km	08.00	250	
4-jul	Diemen	Ronde van Amsterdam	60 km	07.00-08.00	250	
4-jul	Someren	JOEK, Kennedymars	80 km	22.00	360 + schema 13 uur	
31-jul	Santpoort	Nacht van Santpoort	110-100-60	20.00	500-250	
4-aug	Alkmaar - nieuw	Kennedymars Bergen	80 km	20.00	360	
7-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	110 km	20.00	500 + 250 bonus	
7-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	80 km	23.00	360 + 250 bonus	

Verzorging

Ze wilde het wel een keertje meemaken, verzorging op een post bij een OLAT-evenement. Iets terugdoen omdat ze zelf elke keer vriendelijk werd geholpen door de dames en heren bij de wagenrusten. Ook eens een keertje aardige dame zijn. Dus meldde ze zich aan voor het internationale wandel-evenement in Weert. Ze had niets met lange afstands-wandelen en zeker niet als de afstand boven de 100 uit zou komen, of de tijd tot wel 24 uur kon duren.

Ingedeeld in de nachtelijke uren, dat vond ze minder, maar toen bleek dat ze helemaal niet alleen ergens op een achteraf weggetje zou staan en heel aardige collega's in het vooruitzicht waren gesteld was ze om.

Aangekomen bij haar kraam bleek daar een team te staan die al ongeveer 12 uur in de weer was. De kraam stond al vol met de gebruikelijke etens- en drinkwaren. Maar die moesten uiteraard aangevuld worden en nog belangrijker, uitgedeeld worden aan de hongerige en dorstige wandelaars.

Een beetje terug zaten een aantal figuren achter een kraam, waarvan er eentje actie ondernam als er een stem uit het duister, nog verder achterop, iets omriep, wat naar later bleek een borstnummer te zijn. Ronde- en doorkomsttijden werden daar genoteerd. Toch wel heel serieus. Maar dat was de verzorging ook. Een loper of loopster kwam zo ongeveer ieder uur een keertje langs en gaandeweg de nacht was het een kunst om te onthouden wat hun wensen waren. Een sport op zich.

Hé, daar kwam iemand van de verkeerde kant, hoort zo iemand geen gele dan wel rode kaart te krijgen. Maar nee, het was juist de rode kaartenuitdeler, zo eentje die stiekum achter een boom met een lasergun de wandelaars in de gaten houdt dat ze niet hard zouden lopen.

Ze had niet alleen respect voor de wandelaars die zo gek waren die enorme afstanden af te leggen, maar ook voor haar collega's en de enkele supporters dan wel persoonlijke verzorg(st)ers die zich in de buurt van de kraam ophielden. Ook zij konden zo nu en dan iets warm krijgen, waarna ze weer onder hun plaid doken in afwachting van hun helden. De tijd ging snel en toen het licht werd zat haar beurt er bijna op, het werd trouwens aardig koud. De rest van het team bleef nog om ook de 24 uur vol te maken, wat nog wel meer werd omdat alles opgeruimd moest worden. Even overwoog ze om door te gaan, maar de keuze voor het warme bed had gewonnen.

De complimenten van de deelnemers aan het eind van hun tocht was welgemeend en ook zeer welkom. Een enorme ervaring en zeker een aanrader om ook eens mee te maken. Dat hoeft heus niet 's nachts te zijn.

Co Tops-

Ook Sandra Continentaal Centurion.....!

27e OLAT Internationale Wandelevenement

Zoals gebruikelijk de laatste jaren is er met Pinksteren een wandelweekend, de even jaren te Schiedam, de oneven jaren te Weert. Dit jaar organiseerde OLAT het evenement. Mensen die Kennedyvriend of Continental Centurion willen worden kunnen hier hun titel behalen. Voor de zeer snelle mensen onder ons is er ook de titel Honderdman beschikbaar. Ik had in 2013 de titel Continental Centurion al behaald en mezelf beloofd nooit meer aan die gekkigheid te beginnen. Sandra de Graaff wilde ook het speldje hebben en ik had haar beloofd haar 3 keer te ondersteunen. De eerste poging, Schiedam 2014, leverde een prachtige 151 kilometer op, maar geen speld.... Zodra de inschrijving op internet open was ingeschreven en de voorbereiding goed ter hand genomen. Wedstrijd lopen in Sittard, de Nacht van Loon meedoen, op zijn tijd een lange afstand, maar dan wat rustiger. Sandra heeft bij huis nog een parkoersje van 8 kilometer waar ze op snelheid traint. Verder volgde ze een programma op de sportschool en raakte ze (in haar ogen) wat overtollige kilo's kwijt.

De week voor het grote moment kregen we van Gerrit de Jong de deelnemerslijst en een aantal schema's. Prima service, zeker voor mensen die niet zo handig zijn met de computer. Ik had een eigen schema voor ons gemaakt. Daarin vier Zulu Papa momenten, dat is mijn afkorting voor de wc. Het weer zou volgens de voorspellingen goed zijn. Lees droog en niet te warm.

Op zaterdag naar Weert. We waren er rond 10:45 uur en het was al een drukte van belang.

Het stuk langs het parkoers stond al vol met auto's. Niet dat dit mij wat uitmaakte, wij hadden toch geen tijd voor pauze of zoiets. Binnen stond al een flinke rij voor de inschrijftafel. De spullen bij Anne van Andel aan de tafel geparkeerd. Anne ging met haar vader aan de 50 kilometer meedoen.

Na enig wachten was ik aan de beurt. Alice gaf mij een briefje met de startnummers. Sandra kreeg nummer 1 en ik nummer 2. Bij de computerman, Jack Klumpkens, nagevraagd of dat wel klopte, in Vijfhuizen heb ik nummer 1 en Sandra nummer 2. Sandra had nummer 1. Daarna weer het gepiel om je nummer netjes op je reflectievestje te krijgen. Ook dit lukte, zonder mij in de vingers te prikken. Nog even wat boterhammen weggewerkt en jawel, het was tijd om naar buiten te gaan.

Er gingen ca. 75 personen meedoen aan het 24 uurs-evenement. Een aantal kwam voor de CC, Rick Liesting ging voor Honderdman. De mensen die de

50 kilometer gingen doen mochten 2 minuten later van start. Hans de Vries was deze keer de wedstrijdleader en vertelde dat we op de openbare weg liepen, ons aan de verkeersregels dienden te houden en links moesten lopen. We liepen eerst 2 rondjes om een pylon, 1 klein rondje en na 25 rondjes, mits op tijd, was men CC. Net als 2 jaar terug was de start iets te vroeg. Deze keer 29 seconden eerder dan 12:00:00 op de GPS.

Je kon zien dat Rick andere dingen ging doen dan de rest. Hij bouwde direct een behoorlijke voorsprong op. Het leuke bij de rondjes rond de pylon is dat je elkaar nog even ziet. Rick liep wel behoorlijk voor de muziek uit. Ilonka was trouwens druk bezig met het maken van foto's met de camera van Jannie, een indicatie van hoe gefocust Jannie was. In het begin zijn er nog veel mensen in de buurt, maar gaandeweg wordt het steeds rustiger. Het enige nadeel van een rondje van 6,3 kilometer is dat je je soms lang alleen op de wereld voelt. Cor Brassier sloot zich bij ons aan en later liep ook Con Bollmann met ons mee.

Het tempo lag behoorlijk hoog, voor ons doen dan, maar na iets meer dan 2 rondjes kwam Anne van Andel al voorbij gesneld. Na iets meer dan 3 rondjes haalde Rick ons in. Precies op het moment dat ik van te voren had berekend. Ook Frank van der Gulik haalde ons in, maar dat duurde iets langer. Het was zonniger dan de weermannen hadden voorspeld en dus ook warmer. Gelukkig waren er bij post 2 heerlijk verkoelende sponzen, naast uiteraard de benodigde drank en voeding. Keurig aangereikt door Willem, die na verloop van tijd ook wist dat ik een voorkeur voor cola heb. Wel was het voor hem wel moeilijk dat Sandra en ik zo dicht bij elkaar liepen.

Intussen werd het weer drukker op het parkoers. De 100 kilometer was gestart; wij werden door dat verse bloed ingehaald. Een paar uur later volgde de 80 kilometer. Bart van Soeren kwam ons in hoog tempo voorbij denderen. Dat zijn we wel gewend van Loon op Zand. Adrie Zoon kwam ook voorbij, hij ging eindelijk Vriend worden. Ik vroeg wel of hij dat wel zeker wist, want dan kreeg

hij 2 kussen van mij... Het werd donker en het tempo zakte wat, dus de muziek ingedaan. Voor een volgende keer handig als ik dit wat beter organiseer. Sting is niet echt een artiest waar ik sneller van ga lopen. We waren wel wat minuten kwijtgeraakt, maar de buffer was bij 18 minuten, dus nog geen paniek. Rick kwam ons weer voorbij zeilen en haalde de titel Honderdman in een prachtige tijd van 11:16:04. Later constateerde ik dat wij daar waren na 14:23 uur. Een klein verschil. Al een aantal keer Anita de Roo ingehaald, zij ging voor de LDW stempel. Echtgenoot Frans deed een poging voor CC, maar toen we hem in de auto zagen zitten, wisten we al: dat ging hem niet worden. Later hoorde ik dat hij last had van kramp.

Het donkere stuk van het parkoers, tussen verzorgingspost 2 en de tijdregistratie, blijft een lastig stuk. De lampjes hangen uiteraard iets van de weg af, dus zorgen dat je daar rechts van aanhoudt. Net voor daglicht, het tempo lag eigenlijk iets te laag, liepen we een Belg achterop. Chris bleek zijn naam en hij had er al twee rondjes op zitten zonder dat hij iemand voor hem had. Hij bleek een rondje voor ons te zitten, maar vond het als beloning voor het feit dat wij hem weer op gang hadden geholpen wel goed dat wij hem als haas gebruikten. Chris wandelde nog niet heel erg lang, maar was wel de beste debutant tijdens de Nacht van Loon dit jaar. Gezellige mopjes uitwisselend, zo van 'ken jij het verschil tussen gratis en voor niets', liepen de rondjes onder de voeten weg. Dankzij Chris en het overslaan

van een Zulu Papa, kwamen we weer op het schema terecht. Net als twee jaar terug ook nu aan Paul Koks gevraagd of de jury het goed zou vinden dat we na 10:50 uur nog aan de laatste grote ronde zouden beginnen. Dit was akkoord.

Voor ons kregen we Ilonka, Jannie en Jack in zicht. Jack was al gestopt op 110 kilometer, maar hielp Jannie de laatste rondjes als begeleider. Jammer dat hij mij niet wilde begeleiden, maar Jannie ziet er ook een stuk beter uit. Klasse dat je haar begeleid hebt Jack! Ilonka moest net als wij nog 4 rondjes en sloot zich bij ons aan. Helaas wilde ze lekker kletsen, maar ik had op dat moment genoeg aan mezelf, dus vriendelijk (later iets minder vriendelijk) gevraagd om stilte. David Vos liep ook een stukje mee. Hij was goed op weg zijn doel te halen, 130 kilometer doen binnen 24 uur. In het een na laatste rondje liep Chris bij ons weg. Hij had een collega Belg gezien en wilde met hem naar binnen. Geen probleem, hij had er nog de energie voor, wij niet. Net voor de tijdregistratie kreeg ik een behoorlijk pijn-scheut in mijn linkerknie. Die was al een tijdje aan het zeuren, net zoals mijn voeten, de schoenen waren te klein geworden en ik had naar later bleek leuke blaren.

Van Tony kreeg ik water en voor Sandra sportdrink. Alleen liep dat mens veel te snel. Uiteindelijk na wat verbaal gecommuniceer de drank aan haar overgedragen. Zij moest met Ilonka maar doorgaan, mijn knie wilde niet meer. Ik ben er met 6 kilometer per uur achteraan gesukkeld. Bij de verzorgingspost waren ze al aan het opruimen, maar kreeg ik wel een banaan en een fles sportdrink. De verzorgers (m/v) bedankt voor alles

en weer door. Ik dacht dat ik de laatste was, maar Frans Leijtens kwam nog voorbij. Hij deed nog een extra grote ronde en werd zo winnaar van de 24 uur. Eindelijk kwam de finishlijn in zicht. Sandra kwam me ophalen; zij was gefinisht in 23:40:38, ik zelf had een nieuw PR met een tijd van 23:45:23. Daarna de felicitaties en naar binnen om mijn voeten van de te krappe schoenen te verlossen. Mij knie besloot er helemaal maar mee op te houden, dus ik liep als de oude man die ik me op dat moment voelde. En dan te bedenken dat ik in augustus naar Isle of Man wil. Wie is er hier gek?

De oogst van dit weekend was 1 NL record op de 50 kilometer voor Anne van Andel, 1 Honderdman voor Rick Liesting, 19 Continental Centurions. De belangrijkste voor mij is Sandra de Graaff, hoef ik niet meer te begeleiden, scheelt een hoop bloed, zweet en blaren. Verder uiteraard Jannie Bos, na veel afzien een terechte beloning, Ilonka van Bommel, het niet in de planning hebben en dan toch doen. Voor sommige mensen is dat heel frustrerend. Uiteraard ook Chris VanCauweberg, onze haas, Luc Dekeirsschieter en Peter Asselman en alle anderen die dit ook hebben gehaald. Zij die hun doelstelling niet hebben gehaald, volgend jaar is er in Schiedam weer een kans. Ik ben er ook, maar dan voor de 24 uur.

OLAT bedankt voor de prima organisatie, uitstekende verzorging en prachtig weer. Iedereen, vrijwilligers en medewandelaars, bedankt voor een leuk weekend.

-Bertus van Ginkel-

En we noemen haar CC 414

Het is een geweldig weekend geworden met 19 nieuwe Continental Centurions, waaronder 3 vrouwen. Sandra de Graaff, Ilonka van Bommel en ik; wie had dit van te voren kunnen bedenken? Dat het wandelweekend in Weert zo bijzonder zou worden als het is geworden had niemand kunnen voorspellen.

Mijn plan was duidelijk, nog één keertje proberen om Continental Centurion te worden, 160,934 km lopen in 24 uur. De vorige twee pogingen mislukten, de eerste keer gewoon te weinig getraind en vorig jaar was het niet mijn weer, het was toen uitzonderlijk warm.

Om dit doel te bereiken moest ik goed genoeg getraind zijn en het weer moest meezitten, het liefst een koud weertype. Ik was niet alleen van plan om CC te worden, het liefst ook nog in een zo'n snel mogelijke tijd, want dit ging echt de laatste poging worden en je kunt maar één keer een tijd neerzetten. Van wandelvrienden met kennis van zaken kreeg ik welgemeende adviezen die ik in dank aannam en uitvoerde. Een mooie reactie op dit trainen was steevast, jij gaat vruchten plukken in Weert, maar het moest nog wel even uitgevoerd worden. Om zo fit mogelijk aan de start te verschijnen gingen we de avond daarvoor in Waalre overnachten, geen lange treinreis vooraf en naderhand gingen we in een hotel in Weert, dus ook geen treinreis achteraf.

Bij aankomst in Weert ben ik flink gespannen, zeg maar gestresst, nu moet het gebeuren. Fijn om Alice, Tony en Ester weer eens te zien, dit zijn niet alleen echte TOP verzorgers maar ook nog eens hele lieve vrienden. Foto's maken doe ik niet, wel vraag ik Ilonka dit te doen, met mijn foto toestel en of ze het toestel ook nog in mijn tas wil doen en Ilonka doet het nog ook!

Eigenlijk had ik dit niet mogen vragen, maar mijn hersenen waren vandaag alleen maar ingesteld om 160,934 km binnen 24 uur te lopen.

Vooraf in de kofferbak van de auto van Jack Bertrums een plekje gereserveerd voor onze tas, met daarin wat eten en drinken in het geval we dat nodig zouden hebben; soms heb je iets te eten of drinken nodig dat er niet is. Ook de zaklamp zat daarin, want de nacht kan behoorlijk donker zijn op sommige stukken in het parkoers en op een valpartij zit je niet te wachten.

Om 11.45 uur worden we uitgenodigd om alvast bij de start te gaan, we krijgen uitleg over het te lopen parkoers en de pijlen. 12.00 uur precies gaan we van start, eindelijk.....

Appie en ik hadden afgesproken om de eerste rondjes samen op te lopen en zien hoe het zou gaan. Eigenlijk al meteen komt Mike bij ons lopen en hij loopt lekker mee, maar na een rondje of 5 houdt Mike het toch voor gezien, hij ondervindt last van zijn knie en hij wil niet forceren.

Onze eerste rondjes samen lopen goed, we winnen tijd, want dat is ook onder-

deel van mijn plan, zodat ik ook tijd voor het toilet onderhoud en niet de bosjes in hoef. Na 6 rondjes loop ik alleen verder, Appie gaat proberen om zoveel mogelijk km te lopen tijdens deze 24 uur, maar - als dat plan niet lukt - om 110 km te lopen en dan te stoppen. Hij zal ook proberen om mij op de hoogte te houden van mijn prestaties, want ik heb altijd moeite om te onthouden hoeveel rondjes ik heb gelopen, wat mijn tijd is, hoeveel speling ik heb, enz. Alleen deze keer kon ik de gelopen rondjes goed onthouden. Ook de tijd die ik gelopen had, want ik maakte gebruik van de secondeteller van mijn horloge. Maar later tijdens deze prestatietocht lukte het mij niet meer om de knoppen in te drukken, de vingers werden té dik en ook knelde het horloge om mijn pols dus heb ik het maar afgedaan.

Wat mij vooral verbaasde was dat ik voor mijn gevoel de rondjes snel maar ook gemakkelijk liep.

De verzorgers onderweg waren zeer hulpvaardig en erg vriendelijk, terwijl ik voor mijzelf een moment herinner dat ik niet erg beleefd was, daarvoor nog excuus.

Maar bleef het allemaal zo gemakkelijk gaan? Nou nee, op ronde 18 kwam ik echt de man met de HAMER tegen, die wilde dat ik ophield want het was wel even genoeg. Dat stemmetje in mijn hoofd wilde de overhand hebben, maar dat heb ik toch maar het zwijgen opgelegd, want daarvoor had ik niet al die extra uurtjes gelopen en de overwinning lag bijna voor het grijpen, toch? Nou bijna, zullen we maar zeggen, want ik werd misselijk, kreeg een wee gevoel in mijn maag, moest steeds boeren, en dan wilde dat boeren weer niet (ik vertel het zoals het ging). Kreeg geen hap meer door mijn keel, want kauwen lukte niet meer. Opgeven dus, ja ja, mooi niet dus.

Maar daar kwam ik Jack tegen in de kantine en die vroeg ik of hij wat voor mij uit zijn auto wilde halen (mijn eerdere poging om dat zelf te doen mislukte, mijn handen waren inmiddels zo dik geworden dat ik er geen gevoel in had). Jack spurte mij achterna maar ik was alweer in de volgende ronde gegaan! Maar bij de volgende doorgang riep Jack al van verre wat ik wilde en dan hadden hij en Ap het al voor mij klaar staan, super of niet soms!

Appie was inmiddels na 110 km opgehouden, blaren en vermoeidheid, het was genoeg, mijn man heeft alweer een superprestatie geleverd.

Tijdens zo'n prestatietocht, word je door wandelaars ingehaald. Anne van Andel bijvoorbeeld, die op de 50 km het Nederlands record voor vrouwen brak en een nieuwe tijd neerzette. Rick Liesting die 100 km liep binnen 11.5 uur en daarmee honderdman werd. Het mooie van wandelaars voor je is dat je een richtpunt hebt waar je naar toe loopt en daar heb ik veel gebruik van gemaakt.

Toen ik Gerda en Dick voorbij liep, liep er ook net heel snel een muisje over het voetpad, Gerda en Dick zagen het ook. Leuk hoor, gelukkig was het muisje sneller dan wij liepen!

Omdat ik het grootste deel alleen liep had ik een radio meegenomen voor wat afwisseling, maar na een paar uurtjes het Belgische Q muziek op je oren vond ik dat ook wel genoeg. Veel over het songfestival en over studerende Belgisch studenten op de zaterdagavond, ja ja, ik heb al een paar oren op mijn hoofd, dat geloof je toch niet.

Ondertussen liep ik niet meer zo gemakkelijk, mijn rug begon op te spelen

(de zwakste schakel) en de combinatie op de aflopende kant van de weg lopen en vermoeidheid eist zijn tol. Ik ga voorover lopen en ook nog scheef, op het midden van de weg lopen was verstandiger geweest en misschien langzamer lopen ook, maar ja, ik wil ook proberen een scherpe tijd te lopen en het is nu of nooit.

Al het andere zit mee, vooral het weer, want het is echt mijn weer, vooral niet warm, een windje en tegen de ochtend wordt het nog even wat frisser maar dat deert mij niet, kan gewoon in shirt met korte mouwen doorlopen.

Een heel leuk moment onderweg is als ik Ilonka onderweg tegenkom! Ik loop een rondje op haar voor en ik denk dan

dat zij nog met haar 110 km bezig is, want dat was haar doel.

Op 3 rondjes voor het einde vraagt Jack Bertrums of ik misschien wil dat hij een rondje met mij mee loopt? Nou dat aanbod sla ik niet af. Jack gaat zijn schoenen weer aandoen en ik maak van de gelegenheid gebruik om even te gaan zitten, maar helaas is de coördinatie weg en een mevrouw schiet mij te hulp, hoe hulpeloos kun je zijn?

Jack is de laatste 3 ronden een grote

steun voor mij; op momenten dat ik twee dingen tegelijk doe, lopen en iets drinken, houd hij mij vast, of ik hem, de pijn in mijn rug is killing me en alles in het lichaam vraagt om op te houden, maar mooi niet dus. Jack de superman! Dan maar een keertje helemaal leeg lopen en tot het naadje gaan, het is zoals het is.

Jack vertelt mij steeds dat Ilonka ook voor CC loopt en het gaat halen, maar ik begrijp er helemaal niets van, mijn hersenen doen het niet meer.

Ilonka is een van die verrassingen dit weekend, ze loopt gewoon zonder problemen, of het moeten die rotblaren weer zijn, de 160,934 km! Deze vrouw weet nog niet wat ze allemaal kan, respect! Ook Sandra gaat het halen, wat is het wandelen toch een mooie sport, vreugde en verdriet liggen hier ook dicht bij elkaar. Dick en Gerda hebben ook af moeten haken na 110 km, maar jemig, vergeet niet dat ook dat een prestatie is!

Bij het ingaan van de laatste ronde gaat de bel, (eindelijk) de finaleronde. We gaan afscheid nemen van de verzorgers die ook een mega prestatie leveren, daar neem ik niet heel veel tijd voor, dat heb ik natuurlijk wel, maar dat kan en wil ik niet, want ik wil eigenlijk maar één ding, naar de FINISH en die bereik ik na 22.47.44 uur non-stop lopen, mijn doel is bereikt!

Bij de finish word ik opgewacht door al die lieve wandelvrienden en verzorgers, een stoel staat snel klaar, want ja, ik kieper bijna voorover nu, ha ha, maar ik

heb het wél gehaald! Anita, nog zo'n wandelkanjer komt net even na mij binnen, ook zij heeft weer 110 km kunnen lopen en dat is voor haar nu een mega prestatie, ook Anita krijgt een stoel en zo zitten we even, Alice doet nog een isolatiedeken om ons heen zodat we niet afkoelen, Appie doet

mij een jasje aan en de felicitaties zijn ons deel. Riet komt nog langs met een kom soep en dat is weer zo lekker, daar knap je meteen van op.

CC worden en een tijd neerzetten die er voor mij toe doet, diep gaan, zo diep, dat heb ik nog nooit gedaan en er zullen er zijn die zeggen dat het niet normaal is als mensen dit zo doen. Ze hebben maar een beetje gelijk, diep gaan is niet erg, de overwinning op mijzelf, daar ging het om, nog één poging, de laatste, en dan zo eindigen.

Er zijn van de 427 Continental Centurions maar 40 vrouwen en ik ben net als al die andere vrouwen er supertrots op dat ook bereikt te hebben en ach, een pijntje hier en daar, daar kom ik wel overheen.

Dan is het wachten op Sandra en Ilonka die ook ruim binnen de tijd binnen komen: 23.40 uur (ik hoop dat ik het goed onthouden heb?). We waren een super trio vrouwen!

De prijsuitreiking wordt ook nog een klein feestje. Ik ben ook nog de snelste vrouw van de vrouwen en van de 24 uur en voordat ik het weet ben ik behalve de speld waar het allemaal om ging ook nog 2 bekertjes rijker. Wie had dit kunnen bedenken?

Al met al een bijzonder weekend, een die in het geheugen gegrift staat, net als het

weekend van 2 jaar geleden toen Appie zijn CC 398 titel haalde.

Er zijn meerdere wandelaars dit weekend geweest die een bijzondere prestatie hebben geleverd, niet alleen bij de 160 km maar ook bij de 80 km, er zijn 4 nieuwe Kennedylvrienden bij gekomen, Adri Zoon bijvoorbeeld, die hem binnen 10 uur liep! Er is zoveel gebeurd dit weekend, dat kun je gewoon niet allemaal vertellen, dat beleef je.

Alle deelnemers, gefeliciteerd met jullie prestatie en als het niet gelukt is, gewoon er nog een keer voor gaan. Bij mij was het ook pas bij de derde keer raak.

Tot slot wil ik een paar mensen speciaal bedanken en zij weten wel waarom. Appie, Jack, Hans, Rein, Johan, Wilko, Alice, Tony, Ester, Ilonka en Rob.

Ik kan wel blijven vertellen, want het verhaal is nog lang niet verteld.....

Oant sjen maar weer.

-Jannie Bos-

Het stille bos van Lake Waikaremoana

Dag 1: Onepoto – Panekirihut, 9 km
Het hoogtepunt ziet er simpel uit: in amper 10 km zo'n 600 meter klimmen naar Panekiri Bluff. Van tevoren dacht ik: dat doe ik wel, en het 'even' dacht ik er stilletjes bij. Maar de werkelijkheid is toch even anders als het busje me afzet bij Onepoto, het begin van de Lake Waikaremoana Track in het hart van het Te Urewera National Park.

Een kleine schuilhut markeert het begin van de Great Walk. Op panelen staat informatie over het gebied en ik sta even stil om iets te leren over het landschap waarin ik de komende 2,5 dag ga lopen. Het meer is relatief jong, zo'n 2.200 jaar geleden ontstaan toen na een grote aardbeving een enorme landverschuiving de rivier Waikarataheke blokkeerde. Achter de natuurlijke dam ontstond een meer van 248 meter diep. Ook de Maori-legende over het ontstaan wordt verteld. Het Maoristamhoofd Maahu-tapoa-nui vroeg zijn dochter Hau-mapuhia water voor hem te halen. Toen ze weigerde, probeerde hij haar te verdrinken, waarop ze de goden van het land te hulp riep. Die veranderden haar in een taniwha, een mythisch watermonster waarvoor daglicht fataal is. Daarom probeerde ze eerst noordwaarts te ontsnappen, en zo werd de Whanganui-arm van het meer gevormd. Daarna vluchtte ze naar het oosten en creëerde zo de Whanganui-o-Parua-arm. Tenslotte probeerde ze bij Onepoto te ontsnappen, maar werd door het ochtendgloren in steen veranderd. Daar ligt nu de Waikaratahekebeek, de enige die uit het meer stroomt. Kijk, dat is toch veel boeiender dan een aardverschuiving?

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML. Dit is deel twee: Lake Waikaremoana Track.

Uiteindelijk ga ik op pad, want mijn voeten jeuken om te beginnen. Direct vanaf de eerste meter begint de route te klimmen en ik zet een kalme pas in. Het meer blijft verborgen achter het warme groen van struiken, loofbomen en af en toe een boom waar ik goed naar moet kijken om te herkennen dat het geen palmboom is. De gelaagde stam voldoet precies aan het clichébeeld dat ik van een palm heb en ook de kroon van grote, hangende bladeren doet eraan denken. Dit zijn echter boomvarens. Er zijn verschillende soorten, sommige met een gladde bast terwijl andere de bruine nerven van hun dode bladeren als een rok om zich heen draperen. Het graspad gaat over in een smalle tunnel tussen de bomen. Een licht briesje speelt om mijn voeten. Heerlijk koel zo op deze stralende dag. Ik zie weinig vogels, maar hoor een onophoudelijk getjirp als van duizenden cicaden tegelijk. Dit bos is zo anders dan in Nederland, zo overweldigend groen. De stammen zijn bedekt met dikke lagen mos en op de takken groeien varens. Elke boom is een wereld op zich. Het is soms moeilijk te onderschei-

den of een boom dood is of leeft, want zelfs de overleden exemplaren zijn nog groen. Voor een natuurliefhebber is dit het paradijs.

Het pad wordt uitdagender, vol wortels en weggesleten zand. Zo zie ik het graag. Mijn keel doet nog steeds wat zeer van een herstellende verkoudheid en het klimmen gaat me niet makkelijk af. Gelukkig had ik bij het plannen van deze tocht een vooruitziende blik. Het is zo'n vijf uur naar de eerste hut en daar heb ik de hele dag voor. Ondanks dat je amper kunt verdwalen, is het pad prima gemarkeerd met oranje driehoekjes. Dat is fijn, want terwijl die eerste hut nog een abstract begrip is dat in theorie bereikt gaat worden, geven de oranje markeringen een direct doel. Bij de volgende een korte adempauze, beloof ik mezelf, bij de tweede een slok water. Dit is de eerste keer dat ik een camelbag bij me heb en het bevalt goed. Mijn rugzak is nog van het pre-camelbagtijdperk zonder nuttige gaten op strategische plekken en het mondstuk bungelt ergens bij mijn borst, net niet op slurp-hoogte. Gelukkig blijft

het water lekker koel en ik drink meer vanwege mijn keelpijn dan dat ik echt dorst heb. Uiteindelijk hou ik het daarom telkens bij één slok, die ik lang door mijn mond laat rollen.

Behalve de oranje driehoekjes kom ik ook roze linten tegen. Ik kan me nauwelijks voorstellen dat ze zijn achtergebleven na een speurtocht. Alles wat je het park mee inneemt, moet je ook weer mee terugnemen en het verbaast me dat iemand het toch nodig heeft gevonden een spoor van linten achter te laten. En dan nog in zo'n afschuwelijke kleur bovendien, die vloekt met de vele tinten groen van het bos. Even kom ik in de verleiding de linten te verwijderen, zodat het bos weer in zijn pure staat terugkeert. Maar dan bedenk ik me dat de linten misschien wel een functie hebben waarvan ik niet op de hoogte ben, zoals de rode stippen die aangeven welke bomen mogen worden gekapt. Ik laat ze maar hangen en probeer er langsheen te kijken naar de wonderlijke vormen van de bomen, die een intrigerende puzzel vormen.

Zo nu en dan heb ik uitzicht op het glinsterende water van lake Waikaremoana. Het is geen rond meer, maar een grillig gevormd water dat zich tussen allerlei uitlopers van bergen doorwringt. En het is stil. Er zijn geen bootjes, geen zwemmers, het lachen van spelende kinderen echoot niet tegen de rotsen. Zo rustig. Hoewel ik weet dat er voor mij een groep van vijf man is vertrokken op dezelfde wandeltocht voel ik me heerlijk alleen op de wereld. Na ongeveer anderhalf uur vind ik een zanderig plekje in de zon met uitzicht op het water en plof even neer. Normaal gesproken wil ik zo snel mogelijk het einddoel halen, maar niet vandaag. Ik ben tenslotte op vakantie. Ik eet wat rozijnen en sluit mijn ogen. Heerlijk. In de struik boven mij wipt een vogeltje heen en weer, zonder zich echt goed te laten bewonderen. Onder een wortel zitten kleine, perfect ronde gaatjes in het zand en ik vraag me af welk insect daar huist. Als de zon verdwijnt achter

wat sluierbewolking hijs ik mijn rugzak weer om en loop verder. Het pad wordt nu makkelijker, een vlak, breed zandpad dat zich tussen de bomen doorslingert. Dit is het pad zoals het in 1962 is aangelegd door de schooljongens van veertien verschillende scholen in een bewuste poging dit prachtige gebied toegankelijk te maken voor toeristen. Het loopt een stuk fijner en ik ben blij dat ik even niet meer op mijn voeten hoeft te letten. Zo af en toe gaat het pad een stuk naar beneden. Dat is nou jammer. Ik ben bang dat elke meter die ik afdaal straks weer heroverd moet worden. Maar voorlopig laat ik de zwaartekracht mijn benen ondersteunen.

Sommige wandelaars zouden dit pad op den duur misschien saai vinden. Alleen maar bos. Mij verveelt het nooit. Hoe zou het ook kunnen, met zoveel boeiende lijnen om me heen? Een natuurlijk kunstwerk. Ik vraag me af wat Escher hiervan zou maken. Een flink aantal bomen langs het pad vertoont zwarte littekens van blikseminslag. Het hout sterft hier rood, niet het harde grijs van dood hout in Nederland. Ook de aarde aan de rechterkant, waar het pad is afgegraven, toont allerlei kleuren. Een Nieuw Zeelandse bosduif vliegt vlak voor me het pad over en toont een prachtig fluorescerende staart. Hij blijft even zitten, maar zo op een tak is het weer gewoon een uit de kluiten gewassen grijze duif. Een ander grijs, pluizig bolletje laat zich even bekijken. Een soort meesje, vermoed ik. Zou dit de grey warbler zijn? Of de fantail? En zo nu en dan klinkt het geluid van een vogel die ik niet kan zien, dat me aan een wielewaal doet denken. Helaas is hij net zo schuw als de wielewaal en hoewel ik het geluid probeer te lokaliseren, blijft de zanger goed verborgen.

Er zijn geen bankjes langs de route en tegen de tijd dat ik honger krijg, plof ik ergens in het gras. Ik eet wat en weer sluit ik even mijn ogen. Heerlijk, zo ongestoord dommelen, wetend dat er niemand langs zal komen als stille vermaning, om je te aan te sporen door te

gaan. Na een tijdje wordt het toch weer fris en ga ik verder. Het duurt niet lang voor ik bij een vork in de weg ben, waar volgens een bordje het uitzichtpunt Bald Knob is. Ik ga kijken en het is prachtig. Het leger van dode berken op de weg ernaar toe, daarna rotsen die een fantastisch uitzicht geven op zowat het hele meer. Tot zover het oog reikt gaan de groene bergen in elkaar over, mistiger wordend naarmate ze de horizon omhelzen. Er is geen stad, geen dorp, geen huis te zien. Waar overkomt je dat in Nederland ooit? Ook aan de andere kant, weg van het meer, waar de heuvels bruin zijn en waarschijnlijk schapen en koeien grazen, geen teken van beschaving. Op één weg na dan, maar daar kan ik mee leven. Volgens het bord is het nog een uurtje naar de Panekiri-hut. Misschien begin ik moe te worden, maar het is een lang uurtje. Uiteindelijk kom ik bij een houten trap die naar de hut leidt. Een klein, hufproof geval met stapelbedden, matrassen en een aantal banken en tafels. Uit de kraan komt regenwater, dat vanaf het dak in grote tonnen wordt verzameld. Het is veilig om te drinken, volgens een bordje in de hut, maar als je het niet vertrouwt, kun je het altijd nog koken. Eerst ga ik naar buiten. Want ook hier weer, op het hoogste punt van de route, een geweldig uitzicht aan alle kanten. En ook een stukje gras in de schaduw dat mijn naam roept. Rugzak af, schoenen uit. Ik hoef niet verder vandaag. Ik geef toe aan mijn luiheid en geniet. Wat een heerlijke vakantie.

Dag 2: Panekirihut – Maraitihut, 20 km

De ochtend begint magisch. Het meer is bedekt met een wattenbollen wolkenlaag, die stilletjes aan onze voeten ligt. Wolkenflarden scherpen door de boomtoppen, als witte wieven die dansen op de wind. Terwijl de zon opkomt, ga ik op pad, want het wordt een lange dag vandaag. Een paar meter van de hut en je zit alweer in het bos, wat een verwennerij! Het pad blijft breed en makkelijk te belopen en ik zet er flink de pas in. Heel geleidelijk daal ik af, met af en toe toch nog even een klimmetje van

een paar meter, om te pesten. Dan kom ik bij een trap die me in een keer zo'n 250 meter lager brengt. Ik ben blij dat ik hem niet hoeft te bestijgen. Halverwege, onderaan een brede rots, sta ik even stil. Het grijs van steen is niet te zien, verzacht door mos en varens. Waar ze houvast vinden, is mij een raadsel, maar het leeft uitbundig.

Nog steeds is het lekker koel onder de bomen. Hoewel het vlot gaat, begin ik toch uit te kijken naar een rustplekje. Bij een verhoging van mos stop ik even en geniet van de gedroogde abrikozen die ik als snack heb meegenomen. Omdat ik vanwege het gewicht een boek heb thuisgelaten, blijf ik wat rusteloos en ga gauw verder. Steeds verder daal ik af, tot ik vrijwel aan het water ben, waar het landschap totaal verandert. Veel opener, met gras en riet. De zon brandt behoorlijk op mijn huid en ik smeer me goed in. Het duurt niet lang voor ik bij afslag naar de Waiopaoahut ben, waar ik even geniet van het prachtige uitzicht. Een zanderige baai vol eenden, een kleine blauwe reiger strijkt neer. Hij heeft niet die gele snavel die de Nederlandse blauwe reiger zo'n agressieve aanblik geeft. Enorme rietpluimen boven mijn hoofd. Ik volg het graspad naar mijn eerste hangbrug, die over een modderig stroompje vrolijk op en neer danst. Het pad slingert afwisselend door bos en over gras. De bomen zijn hier anders, kale, grijze stammen met bovenin een tufje groen. Zo nu en dan is er modder en zelfs daar geniet ik van.

Na anderhalf uur langs de oever van het meer te hebben gelopen, kom ik bij

het pad naar Korokoro Falls, een uitstapje van hooguit een uur. Ik ben nieuwsgierig en leg mijn rugzak naast het pad achter een boomvaren. Alleen een waterflesje, mijn camera en mijn stokken neem ik mee. Heerlijk, om me weer zo vrij te kunnen bewegen zonder al dat gewicht op mijn rug. Het pad is langer dan verwacht, maar wel avontuurlijk. Lekker klimmen over boomwortels, over een geultje springen. Rechts van het pad, in de diepte, begint water te murmelen, een geluid dat ik tot nu toe heb gemist op mijn wandeling. Onderweg kom ik behoorlijk wat andere wandelaars tegen. Blijkbaar is dit een populaire trip. Dan kom ik bij een beekje en de enige weg naar de overkant voert over rotsen in alle vormen en maten. Stapstenen is een te goed woord voor deze verzameling keien. Om wandelaars te helpen, is er een ijzeren kabel gespannen waar je je aan kunt vasthouden. Leuk! Vandaar is het niet ver meer naar de waterval. Over een vierkante rots stort het water zich lui naar beneden. Ondanks dat het de afgelopen dagen heeft geregend, blijft de waterval beperkt tot de zijkanalen van de rots. Aan de rechterkant kiepert een betrouwbaar beekje naar beneden, terwijl het aan de andere kant meer een behoorlijke lekkage lijkt. Ik kan me voorstellen dat er na een forse regenbui een heus gordijn van water hangt, maar vandaag moeten wij het doen met de vitrage. De rots zelf is een vlakke muur met een grote scheur onderin, begroeid met verschillende tinten mos. Zoveel kleur! Rood en groen en zwart. Aan de voet van de waterval staan een paar mensen, maar

ik geniet van mijn uitzicht bovenaf. Van onderen is het uitzicht vast niet beter en ik heb geen zin om nat te worden. Het is tijd om weer terug te gaan. De terugweg lijkt korter, maar is dat niet altijd zo? Ik pik mijn rugzak op, maar ga niet meteen verder. Twee minuten verderop is de Korokoro-kampeerplek. Daar hoop ik een aantal zaken te vinden, zoals een latrine, vers regenwater en even rust. Het is een idyllisch plekje aan een baai, maar rust vind ik niet. Er vliegen teveel wespen en ander klein grut rond, waaronder spul dat bijt. Zijn dit nou die beruchte zandvliegen? Bovendien hebben er dieren ge graasd en hun uitwerpselen in het gras achtergelaten. Toch duurt het een uurtje voor ik weer de energie bij elkaar raap om verder te gaan. Ik ben lui en heb geen zin. Ik sleep mezelf overeind, want ik wil vanavond wel weer in een hut slapen en niet in de buitenlucht. Langzaam kom ik op gang. Natuurlijk zijn er onderweg dingen die me boeien en weer nieuwe energie geven. Een tui, die ik van heel dichtbij kan bekijken. Zijn prachtige witte beffe van uitstekende pronkveren. De fluorescerende groene achterkant. Dit is dan de vogel waarvan het geluid me aan een wielewaal deed denken. Hij vliegt naar een tak om wat bessen te eten, waar ik hem bijzonder goed kan zien. Mooi! Ook een fantail laat zich van dichtbij bewonderen, die zijn naam ontleent aan de staart die hij als een waaier uitvouwt. Even ben ik helemaal blij. Het pad volgt de contouren van het meer en de ene na de andere baai komt voorbij. Zo af en toe steek ik een beekje over dat zijn water aan het meer toevertrouwt. Op een gegeven moment begin ik toch wel moe te worden. Ik rust even uit en ga dan weer verder. Eindelijk bereik ik dan Te Kotoreotaunua Point, waar het pad landinwaarts draait langs Maraunui bay. Aan de overkant zie ik een hut liggen, maar uit de routebeschrijving weet ik dat daar nog niet het eindpunt van vandaag ligt. Die hut is voor het personeel van het Departement of Conservation. Het pad gaat nog kilometers door, langs een beekje tot ik een brug bereik

en dan langs de andere kant van het water terug mag. Aan het gemopper in mijn hoofd merk ik dat het nu echt genoeg is voor vandaag. Gedroogde abrikozen geven niet genoeg energie om een hele dag op te lopen. Gelukkig hoef ik niet meer te klimmen, denk ik nog. Te vroeg gejuicht. Nog een fikse heuvel staat er tussen mij en de hut. Langzaam beklim ik de boomwortels, hijs mezelf omhoog aan mijn stokken. Aan de andere kant daal ik weer af, dit keer zonder wortels. Ik kom terecht in een boomvarenbos waar de bomen zo groot zijn en dicht op elkaar staan dat het donker is. Ik stop nu pas als ik de hut zie en met de finish in zicht spreek ik mijn laatste restje energie aan. Nog twee minuten over een graspaadje, belooft de wegwijzer. En dan is daar eindelijk de houten trap naar de veranda, de vertrouwde stapelbedden en de kookruimte. Ik gooi mijn rugzak voor de laatste keer vandaag af. Ik trek mijn sandalen en handdoek eruit en spring in het heerlijk koele water van lake Waikaremoana. Geweldig, even zwemmen! Het water is koud en zit vol kriebelend wier, maar even een paar baantjes trekken werkt superververssend. Heerlijk.

Dag 3: Marauitihut – Hopuruahine Landing, 16 km

Alweer sta ik vlak na zonsopgang op. Dit keer niet voor een heel lange dag, maar wel een met een vaste deadline van 14.00 uur. Dan haalt de watertaxi me op bij het eindpunt en omdat ik hou van punctualiteit, zit dat tijdstip zowat de hele ochtend in mijn hoofd. Pas als ik bij de laatste hut ben en nog ander-

half uur heb voor een wandelingetje van drie kwartier kan ik me wat meer ontspannen. Maar eerst zijn er nog die buitengewone, fantastische kilometers door het bos. Het bos zelf blijft genieten, alsof je door Burgers Bush loopt, maar dan zonder kinderwagens. En zonder vogels, realiseer ik me. Pas nu, in de vroege ochtend, valt het me op hoe onnatuurlijk stil het bos is. In Nederland zou het bos letterlijk zingen, van merels en lijsters die hun territorium verdedigen tot roodborsten die een partner lokken en een specht die op dood hout roffelt om hetzelfde te bereiken. Hier klinkt hooguit een enkele tui. Dit is wat er gebeurt als je ondoordacht met de natuur omgaat. Pure armoede. Toen Nieuw Zeeland zich afsplitste van het oercontinent Gondwana, waren er behalve twee kleine vleermuizen geen zoogdieren in het land. Behalve enkele roofvogels hadden de Nieuw Zeelandse vogels geen natuurlijke vijanden. Daardoor konden ze veilig op de grond of in boomholten nestelen en was vliegen eigenlijk niet meer nodig. De Maori brachten met ratten de eerste vijand mee, maar de Engelsen maakten het letterlijk bont.

Eerst brachten ze konijnen mee om de bontindustrie op gang te brengen en die plantten zich voort als... konijnen. Om die plaag te bestrijden, lieten ze buidelratten en hermelijnen los, wat een zo mogelijk nog grotere ramp ontketende. Want de roofdieren realiseerden zich al heel snel dat de vogels een veel makkelijker prooi waren dan de vlugvoetige stampertjes. Vogels zonder vluchtinstinct, die bij een dreiging roerloos bleven zitten. Van de 107 inheem-

se vogelsoorten, zijn er inmiddels 35 uitgestorven en 25 ernstig bedreigd. Dat is bijna de helft! Doordat er nog maar zo weinig tui's over zijn, hoeven ze hun territorium niet te verdedigen en is het niet langer noodzakelijk om hun stem te verheffen. Zo her en der langs de route kom ik vallen tegen en gisteravond liepen er jagers met grote geweren en een illegaal spotlicht langs de hut. Maar aan de oorverdovende stilte te horen, heeft het Department of Conservation nog een lange weg te gaan.

Toch valt er ook zonder vogels genoeg te genieten. Het bos blijft een feest voor je ogen. Zo intens groen. Er zijn vandaag meer rotsen op het pad, waar ik om- en overheen mag klauteren. Zo nu en dan drupt er een klein stroompje over het pad en over de grotere stroompjes liggen houten bruggen. De forsere beken zijn voorzien van grote hangbruggen, die nog nadeinen in mijn benen als ik alweer vaste grond heb bereikt. Al kan ik me niet voorstellen dat de ielige stroompjes echt verantwoordelijk zijn voor het vele wrakhout langs hun oevers. Takken, complete bomen. Als het een week lang heeft geregend misschien. Het pad volgt grotendeels het water, met af en toe een uitstapje naar het binnenland om een schiereiland te doorsteken. Dichtbij het water is het pad modderig en stap ik op de takken die in de ergste plassen zijn neergelegd. Zo nu en dan is het pad geplaveid met kiezelstenen, maar na twee dagen zachte bosgrond voelen de kiezels hard en onwennig aan. Op het water zie ik talloze zwarte zwanen, die

een geluid maken dat me aan badeendes doet denken. Zwarte zwanen komen van nature in Nieuw Zeeland voor, terwijl witte er niet gedijen. Heel apart. Na zo'n twee uur bereik ik Waiharuruhut, de grootste en meest moderne hut op de route. Nu is er niemand, maar er kunnen 40 man slapen. Ik loop in het naseizoen en tot nu toe is het redelijk stil in de hutten, gisteren waren we met zijn vieren. Sowieso vermoed ik dat deze Great Walk, opgenomen in de lijst van negen mooiste wandelingen van Nieuw Zeeland, niet de meest druk bezochte is. Toch ben ik blij dat ik niet helemaal alleen ben, ondanks dat ik bewust voor deze rustige tijd heb gekozen. Na een korte pauze steek ik Upokorokoro Stream over en dan moet ik weer even flink klimmen. Het is maar honderd meter, maar toch hebben mijn benen er moeite mee en ben ik blij dat de stokken een deel van het gewicht overnemen. Hier kom ik ook een hek tegen dat onder stroom staat en dat kiwi's op het schiereiland Puketukutuku Range houdt. Het gebied is redelijk ont-

daan van buidelratten en binnen dit hek kunnen de jongen veilig opgroeien. Als er 250 zijn, wordt het weggehaald. Maar voorlopig is het nog niet zover. De kiwi blijkt een nachtdier en de stiekeme hoop om er een tegen te komen, vervliegt.

Naast de vertrouwde oranje markeringen, beginnen ook weer roze driehoekjes te verschijnen. Dit keer met uitleg: hier ligt een lijn rattenvallen. Ik ben blij dat ik op de eerste dag de roze linten niet heb verwijderd, want net als buidelratten zijn ratten een van de vele plagen die vogels bedreigen.

Weer duurt het voor mijn gevoel langer dan het zou moeten voor ik de volgende hut bereik, de Whanganuihut, hoewel mijn horloge mijn gevoel tegenspreekt. Ik heb er precies twee uur over gedaan en dat is de tijd die ervoor staat. Deze hut is een klein en knus geval en net zo leeg als de vorige. Wel komen me hier twee wandelaars tegemoet die een uurtje tevoren door de watertaxi zijn afgezet. Het afhaalpunt is drie kwartier verder en ik heb nog ruim de tijd. Ik ga dan ook langzaam verder. Het einde nadert zo snel. Ik zou wel eeuwig door willen lopen, het hele meer rond. Maar aan de overkant van de Whanganui Inlet zie ik al een camper staan. Daar is de weg, terug naar de beschaving. Gelukkig mag ik eerst nog genieten van een boottocht. De watertaxi, met zijn twee krachtige motoren, verschoont al snel en brengt me in noodtempo terug naar Onepoto. Zo vreemd om weer uit het bos te zijn. Ik weet wel waar ik liever ben!

-Rinda Scheltens-

PRIKBORD

Rick en Hugo in de prijzen tijdens ons IWE 2015

Rick Liesting
100-man : 11:16:04

Hugo Prinsen
Winnaar Jaap Visser trofee

Uitslagen 27e Int. Wandelevenement 2015

24 uur	1 Frans Leijtens	RWV	167,229	23:43:40
	2 Rinus Meijers	HvB	162,880	23:32:00
	3 Frank v. d. Gulik	LAT	160,934	19:57:18
100 EM	1 Frank v. d Gulik	LAT	160,934	19:57:18
	2 Luc Verreu	T.T.	160,934	22:16:33
	3 Dick van Peer	HvB	160,934	22:24:16
100 man 074				
100 km	1 Rick Liesting	OLAT	100 man	11:16:04
100 km	1 Marc Collinet	CMS	100 km	13:32:30
	2 Gustaaf Salu	IVAS	100km	14:17:49
	1 Hilde Krols		100 km	14:39:28
50 EM	1 Bart Snoeren	A S	80,467	9:08:31
	2 Adrie Zoon	RWV	80,467	9:54:04
	3 Marco v. Heel	OLAT	80,467	10:14:58
50 km	1 V Anne van Andel	DAK	50 km	5:19:18
	1 M Jack Koolen	UNITAS	50 km	5:22:05
	2 M René Wakkee		50 km	5:39:57

Noordkaap - Gällivare - Östersund - Arlanda - Värgräda (15)

Het is 31 augustus en vanmorgen ben ik aan mijn wandeling begonnen in Lungsund en ik heb er inmiddels 30 km opzitten. Nu steek ik de E18 over, de eerste echte snelweg die ik passeer in Zweden! Ik moet dwars door Kristinehamn om mijn gewenste hotel te bereiken, Hotel Marieberg. Het is een klein knus familiehotel, aan de westkant van de stad. Ik kan nu ineens wel betalen met mijn pinpas, een raadsel waarom soms wel en waarom soms niet. Ik ga eten in de stad en wat boodschappen doen voor de komende dag. Ik heb een leuke kamer en ook een tv zodat ik het weerpraatje kan zien voor de komende dagen en dat ziet er goed uit.

Maandag 1 september

Kristinehamn - Nybble 33 km

Er is een goed ontbijt om 08:00 uur. Ik hoor Nederlands achter me spreken en we maken een praatje. Om 9 uur check ik uit en de Nederlanders die opgehaald worden door hun dochter staan ook bij de balie en wensen me succes; ik weet niet wat ik met succes moet doen, maar het is goed bedoeld.

Ik zie dat ik als ik het hotel verlaat meteen weer op de fietsroute Sverigeleden kom die ik al eerder gedeeltelijk gevolgd heb vorig jaar en dit voorjaar. Dat betekent weer een verharde maar rustige weg en geen route 26, het lijkt wel een obsessie voor me te worden!

Het is alweer hetzelfde weer als de afgelopen dagen, het moet vandaag een makkie worden. Ik doe rustig aan en neem wat meer pauzes en kom steeds dichterbij het grootste meer van Zweden, het Vänernmeer. Als ik het meer goed in zicht heb zie ik bij een huis een auto staan met een Nederlands kenteken. Ik loop achter het huis en een man is in zijn groentetuin bezig. Hij blijkt een Groninger te zijn die bezig is om hier permanent te komen wonen,

maar omdat zijn huis als zomerhuis te boek staat in Zweden moet hij vele bureaucratische beslissingen "ondergaan" voordat hij het gehele jaar in zijn huis mag wonen. Hij heeft tijd genoeg om te praten, hij is tenslotte op "vakantie". Na een half uur nemen we afscheid en ben ik weer op weg. Om 13:30 uur kom ik er achter dat ik toch 15 kilometer te gaan heb tot Nybble. Aan het eind van de weg kom ik in het plaatsje Ed, een typische plaatsnaam want er staat 1 grote boerderij annex manege, (Ed, het sprekende paard).

Daar draai ik naar het oosten naar Nybble. Na een uurtje hoor ik iets waar ik al lang op hoop en wel een burlende stier van een eland, want het wordt weer bronsttijd. Ik vrolijk op, maar een grote teleurstelling: ik kom langs een hertenfarm in Zweden, grrr. Een illusie

armer loop ik verder en om 16:30 uur loop ik Nybble binnen. Ik verheug me op deze plaats, want dit plaatsje heeft een hotel met een Nederlandse eigenaar, waar je zelfs een broodje kroket kunt bestellen als je wilt. Ik zie wel dat er veel

gesluisde vrouwen in Nybble lopen, dus er zal een asielzoekerscentrum in de buurt zijn. Ik loop naar het hotel en zie daar ook donkere mensen lopen. Ik ga naar binnen maar er zijn geen blanke mensen te zien in dit hotel. Ik word naar de keuken gestuurd en daar zijn een meisje en een man die me vertellen dat dit nu sinds 1 juli een asielzoekerscentrum is. De Nederlandse eigenaar heeft zijn hotel verkocht aan de Zweedse staat en is met de morgenzon verdwenen. Ik vraag of dat hotel aan de andere kant van de route 26 wel open is, maar dat is ook een AZC geworden. Wederom een illusie armer en verrast omdat ik zondags voor vertrek nog de site op internet heb bezocht (nu nog steeds!!!). Nu heb ik een "probleem". Er is nu geen alternatief, dus moet ik toch mijn tent gaan gebruiken.

Ik ga boodschappen doen in de buurtwinkel en daar wordt het verhaal herhaald dat die Hollander als multimiljoenair (Zweedse kronen) met de noorderzon is vertrokken. Zij adviseren me mijn tent op te zetten bij het voetbalveld van het dorpje; ik zou geen last hebben van bezoekers en dat doe ik dan maar. Het valt niet tegen en ik heb inderdaad geen last van pottenkijkers.

Dinsdag 2 september

Nybble - Gullspång 28 km

Om 8 uur opgestaan en de tent afgebroken. Ik heb redelijk goed geslapen ondanks dat ik maar 200 meter van de weg 26 heb gelegen. Ik heb een obsessie voor die weg zichtbaar.

Een half uur later ben ik weer op weg. Ik wil vandaag Gullspång bereiken; als ik die weg gebruik is het maar 14 kilometer lopen maar ik ga die negeren, en dat betekent dan wel dat de afstand verdubbeld wordt. Ik loop het dorpje zuidwaarts uit en de weg wordt onverhard. Na een kwartier draait de weg naar de 26 toe, ik steek de weg over en moet langzaam naar het noordoosten lopen.

Als ik net de weg overgestoken ben, zie ik iets gekks op de zandweg liggen, het blijkt een slangetje te zijn dat doodgedoden is. Ik maak er een foto van; ik verwacht allerhande dieren tegen te komen, maar geen slang.

Ik loop langs een spoorlijn die zichtbaar niet meer gebruikt wordt als je de struikjes ziet die tussen de bielzen doorkomen. Het begint een heel klein beetje te regenen, ik kan de druppels gewoon tellen (het blijken er een tiental te zijn) maar het heeft geregend. Na een uur draai ik gelukkig weer af naar het zuiden en kom ik weer door landbouwgebied heen met een paar boerderijen.

Weer een uur later kom ik op de 204 en loop ik weer naar het westen tot een kilometer voor de 26 en dan draai ik wederom naar het zuidoosten. Ik verlaat dan Värmland en loop dan Västra Götalands in. Het is een erg rustige weg maar wel weer verhard. Ik loop intussen al weer op de beroemde Sverige-

leden-fietsroute. Na weer 7 kilometer draait de weg nu naar het zuidwesten en recht naar Gullspång. Om 15:00 uur steek ik een rivier over en kom op het industrieterrein van het stadje uit. Ik loop rechtstreeks naar Gullspång Pensionat, die volgens het bord langs de weg open is, maar de deur is op slot en aanbellen geeft ook geen reactie. Ik besluit dan maar door te lopen naar het centrum en daar vraag ik of er nog een andere mogelijkheid is om te overnachten. Ik word naar het hostel gestuurd bij het spoor. Daar moet ik wel een telefoonnummer bellen, want de beheerder is niet aanwezig, maar via een codekluisje krijg ik toch de sleutel van een kamer en ben ik weer voor een nacht onder de pannenkoeken. Ik ga boodschappen doen en iets eten in het stadje. Ik zie een paar jongeren terugkomen op een soort fiets over de spoorlijn. Die fietsen kun je zichtbaar gebruiken omdat er al jaren geen treinverkeer komt in deze stad. Ik heb wel geen ontbijt in dit hostel, maar de rest is goed geregeld en ik heb weer een lekkere nacht in mijn bedje.

Woensdag 3 september

Gullspång - Sjötorp 30 km

Ik ga om 09:00 uur afrekenen bij de dame die het ontbijt regelt voor de "bewoners" die hier bijna permanent wonen en vertrek dan meteen. Het is zeer donker weer, maar het is droog, en dat is het belangrijkste.

Ik loop terug naar de fietsroute en kom een half uur later in Skagersvik. Ik verlaat die fietsroute en volg even weg nr 200 die redelijk druk is, maar zeker niet vergelijkbaar met die beruchte weg. Een uurtje later verlaat ik deze weg ook en loop een onverharde weg in die echt

recht naar het zuiden loopt, dwars door bossen, en compleet verlaten is. Intussen is het weer helemaal omgeslagen en is het onbewolkt geworden. De bosweg is redelijk vlak en loopt dicht bij de 26, die ik dan duidelijk hoor.

Ruim een uur later kom ik weer op een verharde weg uit en er is weer wat bebouwing. Ik zie een oudere vrouwtje die met een bosmaaier de weg oversteekt, en met mij in perfect Engels een praatje aangaat; zij praat veel beter Engels dan ikzelf. Ze heeft het druk want haar man die lijdt aan Alzheimer is naar de dagopvang en nu kan ze buiten "klussen". Ze vertelt dat er verschillende Nederlanders hier in de buurt wonen, die ook very kindly zijn. Na een kwartiertje loop ik verder en inderdaad een paar huizen verder (een uur lopen) zie ik 2 auto's met Nederlands kenteken bij een huis staan. Ik loop het erf op en begin Nederlands te praten tegen de man en vrouw die in de tuin bezig zijn. Ze kijken verrast op en nodigen mij uit om op een bankje uit te rusten en een praatje te maken. Ze wisten via de social media dat er een Hollander in de buurt was die te voet van de Noordkaap naar Nederland wil lopen. Ik ben zichtbaar bekend voor de Nederlanders die in Zweden wonen. Ze willen de foto's zien van de reis. Ik doe mijn verhaal en zij doen hun verhaal; zij zijn die hectiek van Nederland beu en aanbidden de rust en relaxte manier van leven in Zweden. Ze willen hier permanent gaan wonen in de nabije toekomst.

Ik vraag hen hoe ik vanaf hier het beste naar Sjötorp kan lopen. Ik kan het beste de route langs het Göta-kanaal pakken, daar loopt een fiets- annex wandelpad langs en komt rechtstreeks uit in Sjötorp.

Ik neem na een half uur hartelijk afscheid en beloof mijn wandelverslag via mail naar hen op te sturen. Zij hebben me inderdaad een goede tip gegeven; het is een mooie route van 5 kilometer naar mijn stopplaats van vandaag. Als ik het dorp binnenloop, wat een toeristische indruk geeft, komt bij een winkel een man naar buiten. Hij spreekt me aan en vraagt of ik iets zoek. Jazeker, een overnachtingsplaats met een bed.

Hij heeft een kamer te huur met 2 bedden. Hij laat de kamer zien, het lijkt wel een balzaal, zo groot en een zeer grote badkamer. Ik accepteer natuurlijk deze kamer en vraag nog om een gunst: of ze ook een was kunnen draaien voor een vergoeding. Dat wil zijn vrouw wel doen, en ik kan meteen boodschappen doen en iets eten in zijn zaak. Het is een gezin uit India dat sinds 3 jaar in Zweden woont en alles aanpakt om geld te verdienen. Prettig verrast heb ik een goede nacht in mijn suite.

Donderdag 4 september Sjörtorp - Mariestad 30 km

Ik kan de was om 09:00 uur weer ophalen. Het is schoon en zelfs gestreken. Dat is het geld wel waard, want mijn broek die ik na het wandelen altijd aan deed was op een onverklaarbare manier onder de vlekken gekomen, en nu

weer brandschoon.

Om 09:30 uur ben ik weer vertrokken. Ik loop weer parallel aan de 26 en na een half uur moet ik de weg oversteken en kom bij een hek dat met een ketting gesloten is, maar ik krijg de poort toch open en achter me sluit ik hem weer. Ik loop over een bospad, dus het is erg rustig want het is eigenlijk een doodlopende weg.

Als het pad zich splitst dan wordt dit verhard en kom ik langs boerderijen waar ze nog veel museumstukken langs de weg hebben staan. Alle werktuigen en oude tractors die niet meer gebruikt worden, worden blijkbaar in de bosrand gezet en blijven daar gewoon staan tot ze weggeroest zijn. Ik denk dat mijn collega op het werk er wel interesse in zou hebben als het niet zo ver van Brabant zou staan!

Na 8 kilometer steek ik de grote weg weer over en loop naar het kasteel van Börstorp dat ook als luxe bed and breakfast geboekt kan worden. Als ik om het kasteel gelopen ben, moet ik een klein landweggetje volgen dat slingerend door het land loopt en een paar riviertjes kruist. Een uur later kom ik weer op een harde weg uit, draai naar het westen af en verlaat definitief de doorgaande weg naar het zuiden (Inlandsvägen=26).

De weg is licht stijgend en dalend en als het grote meer weer in zicht is draait de weg weer naar het zuiden.

Een uur later kom ik bij de spoorlijn van Mariestad naar Lyrestad. Daar neem ik het fietspad dat langs het spoor loopt en is de weg weer geheel voor mezelf. In de anderhalf uur dat ik langs het spoor loop zie ik 1 locomotief met 1 wagon, maar het is wel de eerste passagierstrein die ik zie in Zweden als ik aan de wandel ben.

Als ik in het centrum van Mariestad ben, ga ik op zoek naar het hostel van Mariestad. Ik moet wel naar de "haven" lopen, maar het is best wel te vinden. Daar tegen vieren aangekomen, moet ik weer een nummer bellen. De eigenaresse zegt dat ze iets over vijven op de locatie zal zijn. Het is lekker weer dus het is geen straf om een uur te moeten wachten. Ik krijg weer een nette kamer en kan mijn gang gaan. Ik ga weer boodschappen doen en de normale dingen. Wel is er veel herrie bij de bovenburen, het lijkt wel of ze de hele kamer aan het verbouwen zijn.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

Een foto-impressie

11e Rooise Avond4daagse

Op 2, 3, 4 en 5 juni jl. werd in Sint-Oedenrode voor de 11e keer de Avondwandel4daagse georganiseerd. Hieronder een foto-impressie van dit - opnieuw - zeer geslaagde wandelfeest.

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonnay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

KOM SNEL LANGS BIJ DECATHLON BEST. WIJ ZIJN TE VINDEN OP NCB-WEG 114, 5681 IN BEST.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

Of u nu meedoet met de Vierdaagse of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. De juiste wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum staan voor u klaar om een persoonlijke advies te geven bij de aankoop van uw wandelschoenen. Dit advies komt tot stand d.m.v. een uitgebreide loop- en voetanalyse.

Speciaal voor alle leden van OLAT heeft het LoopCentrum t/m eind mei een extra aanbieding!

Buiten de vaste klanten korting van 5% op wandelschoenen ontvangt u bij inlevering of vermelding van deze mailing een paar Hanwag sokken t.w.v. 19,95 gratis bij aankoop van een paar wandelschoenen. Deze actie is geldig t/m 31 mei en op = op!*

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl